CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"And ye shall be hated of all men for my name's sake; but he that endureth to the end shall be saved.
Matt. 10 : 22

JANUARY 15th, 1960 - No. 427 - 12 Pages • P.O. BOX 312, ST. B. HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

RETIREMENT

Retirement is a word which is subject to various interpretations. In the case of one it means something altogether different than in another's. The general meaning is to withdraw oneself or to retreat from regular action. As such retirement does not have a very pleasant meaning; in a certain sense it means defeat.

Life starts out with youth. For youth life is a pleasure. The idealism of youth is such that it sees only the silver lining of the clouds. Youth wants to go ahead, the faster the better. Youth does not retire. Retirement puts a stop to things. How often the wish has been uttered—if we could only continue from where the fathers have left off, what a progress we would be making. Now however death comes in and cuts life off and the following generation must start all over again. We may profit by the experience of those who have gone before but the course of human life is such that youth must again and again learn the same lessons over and over again. When a person dies he has hardly learned to live. It is therefore so essential that we pay heed to the words of divine wisdom that come to us in holy writ. Here it is not man but God, the source of wisdom, who is speaking to us.

There is a certain class of people to which retirement appeals. They look forward to it as if it would bring them some sort of a paradise, when they need no longer work.

It reminds us of the story of a certain worker in a coal mine who fell heir to a big lot of money and joyfully cast aside pick and shovel with the hope never to see them again. This man had however never learned to use money wisely and spent it in riotous living, and in due time it was gone and he was ready to return to the coal mine. After some time he received the message that he could again inherit a sum of money but he refused to claim it. He had found happiness rather in his work in the coal mine than in inherited gold. Man is made to work. Also in this he is the imagebearer of his God. Christ the great Worker testified concerning this when he said—"My Father works hitherto, and I work." In our work we must find our pleasure as well as our profit. There is the rule which applies generally that, the more a person does the more he can do and the more he wants to do. The reverse is also true that the less one does the less he wants to do and the less he can do. The rule of Scripture also applies that, whosoever has to him shall be given but whosoever has not from him shall be taken even that what he has. To utilize time and to make that time count for eternity is the big lesson which is essential to true happiness. To retire may be appealing to certain people, but, unless retirement is filled with some sort of activity in some way or other it can never be happy. Satan finds some evil still for idle heads and hearts and hands to do.

The crisis which comes in a person's life on retirement varies to the extent in which he has been active. There is a battle fought within ones own conscience. Time falls heavy on ones hand and when there is no regular call to duty, which acts as a whip to spur us on there is the danger that we even neglect the smaller duties which still come our way. The result is that we are no longer at peace with ourselves.

A person may be confined to his sickbed or that bodily exertion is out of the question, if his mind is however still clear he can still be very active and fruitful for his fellowman and for the Kingdom of our Lord and Master. The blind poet Milton expressed it when he said, "they also serve who only stand and wait". A certain sister in Christ, who suffered many years and was confined to her bed much of the time made the remark to her minister—You can work but I have to lay here, but his answer was—your task is more difficult than mine.

Paul's closing words to the Philippians are so full of instruction also here when he writes, "Finally, brethren, whatsoever things are true, whatsoever things are honest, whatsoever things are pure, whatsoever things are lovely, whatsoever things are of good report, if there be any virtue, if there be any praise, **think** on these things."

What a word is this! If the world of physical activity is closed for us due to age and sickness and our minds are still active, what a blessing we can still be in praise and prayer and witnessing. Paul's warning to the Ephesians forms a fitting conclusion to this when we read, "see then that ye walk circumspectly, not as fools, but as wise, redeeming the time because the days are evil".

John De Jong.

Mrs. Popovic met haar dochtertje Illena, afkomstig uit Joegoslavië werden op Malton airport begroet door de Minister van Burgerschap en Immigratie, Mrs. Ellen Fairclough en de Minister van Gezondheid van Ontario, Dr. M. B. Dymond.

Hartelijk Welkom!

Zeventig vluchtelingen — Joegoslaven, Albanezen, Polen en Roemenen — die allemaal in kampen in Italië of Oostenrijk hebben gewoond, werden officieel verwelkomd door vertegenwoordigers van de Canadese regering en de regering van de provincie Ontario toen ze Woensdag 16 December in een zonnig heldere morgen op Malton Airport bij Toronto voor het eerst de Canadese bodem betraden.

In een toespraak van welkom tot de 19 gezinnen — waarvan elk een geval van t.b. had — zei de Minister van Immigratie, Mrs. Ellen Fairclough: "Wie van U een medische verzorging nodig heeft, zal ontdekken dat wij de beste uitrusting ter wereld bezitten voor de bestrijding van t.b.". En de Minister van Gezondheid van Ontario, Dr. M. B. Dymond zei: "Mijn provincie zal zorgen voor de zieken, we zijn van plan U gauw weer beter te maken."

De zieken werden daarna onmiddellijk overgebracht naar sanatoria te Weston en Hamilton. De gezinnen werden geplaatst in de nabijheid van de sanatoria zodat de zieken bezocht kunnen worden. De groep bestond uit 43 volwassenen, 20 kinderen en 7 babies. Dit was de eerste groep van de 500 refugees die door Canada worden opgenomen in het kader van het World Refugee Settlement Plan, met het doel, de vluchtelingenkampen in Europa te ontvolken.

Deze vluchtelingen worden in Canada toegelaten met verlichting van de normale eisen voor immigratie, zodat ook zieke personen worden geaccepteerd. De federale regering ging tot deze maatregel over, nadat de provincies — Manitoba het eerst — zich hadden bereid verklaard, voor de zieken zowel als voor hun gezinnen te zullen zorgen. De gezinnen die op grond van deze regeling naar Canada komen, worden in de vluchtelingenkampen in Europa geselecteerd door vertegenwoordigers van het Hoge Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Ver. Naties.

De federale regering zorgt voor het transport van deze gezinnen, terwijl de provinciale regeringen verder voor hen zullen zorgen. Ook bepaalde organisaties kunnen vluchtelingen en gezinnen "sponsoren" onder goedkeuring van de regering.

Canada heeft altijd speciale aandacht besteed aan de vluchtelingen, zei Minister Fairclough onlangs. Direct na de tweede wereldoorlog is Canada begonnen duizenden vluchtelingen en Displaced Persons binnen te laten buiten het normale immigratieprogramma. Sinds 1950 zijn refugees van Europa tot Canada toegelaten op basis van een regeling dat broodwinners van refugee-gezinnen, als zij voldoen aan normale immigratie-eisen, ook als normale immigranten behandeld worden. Bovendien heeft de regering reeds vele malen speciale maatregelen genomen voor de toelating van vluchtelingen die niet aan de normale eisen kunnen voldoen. Het is daarbij een erezaak geweest, de vluchtelingen zoveel mogelijk te behandelen alsof zij normale emigranten waren om te voorkomen, dat zij zich 'minderwaardig' zouden gevoelen. Eenmaal in Canada hebben deze vluchtelingen dan ook geheel dezelfde rechten en verplichtingen als andere immigranten en kunnen op dezelfde wijze voor het Canadees burgerschap in aanmerking komen.

UNEF Commandant af.

(C.S.) - De formatie van de United Nations Emergency Force in 1956 was iets geheel nieuws in de geschiedenis van de United Nations. Weliswaar vochten de Geallieerden in de oorlog onder de vlag van de United Nations, maar de wereldorganisatie had niet echt het bevel in zoverre het militaire operaties betrof. Ook in administratief opzicht bleven de grote wapenmachten, die bij dat conflict betrokken waren, onder nationaal toezicht. UNEF daarentegen, wordt betaald, in stand gehouden en geleid door de United Nations via de Algemene Secretaris. Canadezen, Indiërs, Joegoslaven, Scandinaviërs, Latijns-Amerikanen, die op één of ander tijdstip er in gediend hebben, waren militairen van de United Nations, evenals de mannen, die heden in UNEF dienen. De bevelhebber van die troepenmacht van circa 5.500 officieren en manschappen is een bevelhebber van de United Nations, verantwoordelijk aan de wereldorganisatie en aan niemand anders.

De eerste bevelhebber van UNEF van het begin, aan het eind van 1956, tot begin December 1959 was een Canadees officier met lange ervaring, Lieutenant-General E. L. M. Burns. Hij heeft nu het bevel overgedragen aan Major-General Gyani van het Indische Leger, en zal terugkeren tot de dienst in Canada als hoofd-adviseur van de Canadese regering in zake ontwapening. Generaal Burns' eerste opdracht zal zijn die van hoofd-vertegenwoordiger voor Canada in de nieuwe tien-mogendheden commissie voor ontwapening, die bijeen zal komen in het begin van 1960 in Genève, Zwitserland.

Generaal Burns kan met voldoening terugzien op zijn werk met UNEF. Hij is er in geslaagd een troepenmacht, die bestaat uit mannen van vele nationaliteiten tot een goed geheel te maken, en die te doordringen met de hoogste moraal, welke de proef van vele moeilijke materiële omstandigheden heeft doorstaan. De vrede is meer dan drie jaren bewaard gebleven tussen Israel en Egypte. De grens tussen deze twee landen, waar UNEF patrouille-dienst verricht, placht de voorste linie te zijn van een nooit eindigende onverklaarde oorlog. Het was levensgevaarlijk die grens binnen geweerschotsafstand te naderen. Nu hoeden schaapherders hun kudden er ongestoord, vlak naast het prikkeldraad van de grensafscheiding. Er zijn nog wel eens incidenten, maar de directe tussenkomst van UNEF en vooral de grote tact en vastberadenheid van haar bevelhebber en zijn staf hebben altijd voorkomen, dat zij zouden oplaaien tot ernstige vijandelijkheden.

GENERAAL BURNS

Generaal Burns werd 62 jaren geleden in Westmount, Quebec, geboren. Na Lower Canada College in Montreal en het Royal Military College in Kingston te hebben bezocht, werd hij in 1915 aangesteld bij de Royal Canadian Engineers. Hij onderscheidde zich in de Eerste Wereldoorlog en won het Militaire Kruis op het slagveld. Tussen de oorlogen deed hij van zich spreken als een militair landmeter en cartograaf. Toen kwam de Tweede Wereldoorlog. Generaal Burns klom snel op van bevelhebber over een gewapende brigade tot bevelhebber van de 5de Canadese gewapende divisie en tenslotte van het 1ste Canadese legercorps. Als zodanig was hij de oudste Canadese officier aan het Italiaanse front en leidde zijn troepen met grote vaardigheid door de offensieven van 1944, die het Geallieerde front van de streek ten zuiden van Rome naar de rivier de Po brachten.

Na de oorlog diende hij in het Departement of Veterans Affairs, tenslotte als Deputy Minister. In 1955 vroegen de United Nations om Generaal Burns' diensten, eerst om aan het hoofd te staan van de United Nations Truce Supervision Organization in Palestina, en later als organisator en opperbevelhebber van UNEF. Hij komt nu terug om zijn land in weer een ander belangrijk en verantwoordelijk werk te dienen.

JANOS:

TWEE AANGEZICHTEN

Op de laatste algemene vergadering van de Verenigde Naties was Janos Peter, Minister van Buitenlandse Zaken van Hongarije, de voornaamste woordvoerder voor dit land bij de bestrijding van de pogingen om de Hongaarse opstand van 1956 op de agenda van de Algemene Vergadering te plaatsen.

Hij beschuldigde de Verenigde Staten ervan dat men "de Verenigde Naties alleen maar verzonnen rapporten en laster tegen Hongarije aanbood."

Deze zelfde Janos Peter bezocht in 1954 als Bisschop Janos Peter van de Hongaarse Hervormde Kerk de Assemblee van de Wereldraad van Kerken in Evanston. Hij is thans nog vice-president van de Europese Sectie van de World Presbyterian Alliance. Na zijn laatste optreden in de Algemene Vergadering der Verenigde Naties ter verdediging van het communistische schrikbewind in Hongarije zal men moeilijk langer kunnen ontkennen, dat hij een gevaarlijke communist is.

(I.C.M.)

ECONOMISCH NIEUWS VAN NEDERLAND

Prijsniveau en prijspolitiek.

In een mededeling aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal wijst de Nederlandse Minister van Economische Zaken er op, dat het prijspeil van industriële goederen en diensten in het Nederlandse consumptiepakket sinds 1954 met slechts 3% steeg en dus in hoge mate stabiel bleef. De eindprijzen hebben de stijging van invoer- en arbeidskosten in de jaren 1955, 1956 en 1957 praktisch niet gevolgd. De daling van de prijzen van grond- en hulpstoffen na 1957 kwam echter eveneens slechts in beperkte mate in de eindprijzen tot uitdrukking.

DROOGLEGGING VAN NIEUWE POLDER.

De Nederlandse Minister van Verkeer en Waterstaat maakte bekend, dat in 1960 met de voorbereidende werkzaamheden zal worden begonnen voor de drooglegging van de polder Zuidelijk Flevoland in de voormalige Zuiderzee. Deze polder krijgt een oppervlakte van 45.000 ha; de totale kosten van deze drooglegging zijn geraamd op f 650 miljoen.

Zuidelijk Flevoland is de vierde polder van de voormalige Zuiderzee die zal worden drooggelegd. De reeds drooggelegde polders zijn de Wieringermeerpolder (20.000 ha), de Noordoostpolder (48.000 ha) en de polder Oostelijk Flevoland (54.000 ha). Na Zuidelijk Flevoland zal als laatste polder de Markerwaard (54.000 ha) worden drooggelegd. Daarvoor zal een bedrag van f 1 miljard nodig zijn.

De beide laatste polders grenzen in het westen aan de zeer dicht bevolkte provincie Noordholland, met zijn talrijke grote en kleine steden en een totale bevolking van circa 2 miljoen zielen. Zij zullen, nadat zij eenmaal zijn drooggelegd en in cultuur gebracht, o.m. de dreigende overbevolking in de genoemde provincie kunnen opvangen.

Nederlandse scheepswerf bouwt reuzen tankschepen.

Esso Nederland N.V. en haar moedermaatschappij Standard Oil Company New Jersey hebben de opdracht, die zij begin 1959 aan Verolme United Shipyards N.V. te Rotterdam hadden gegeven voor de bouw van drie tankschepen van 73.000 ton dw. elk, gewijzigd in een opdracht voor de bouw van drie tankschepen van 77.000 ton dw. Dit zullen de grootste schepen zijn die ooit in Nederland werden gebouwd. Het tankschip dat voor Esso Nederland N.V. bestemd is zal medio 1963 worden opgeleverd.

De schepen zullen worden gebouwd in het nieuwe bouwdok van de werf van 110.000 ton.

De afmetingen van de schepen zijn: lengte 259,70 meter, breedte 34,09 meter en holte 18,3 meter. De diepgang zal 14,24 meter bedragen en de snelheid 17 mijl. De stoomturbines, die zullen worden gebouwd door Werkspoor N.V. te Amsterdam, zullen een vermogen hebben van 26.500 pk.

Bijzondere prestatie.

Drie Nederlandse zeesleepboten van L. Smit & Co's Internationale Sleepdienst te Rotterdam vertrokken op 17 oktober 1959 met vijf voor de sloop bestemde vliegdekschepen van 8.000 tot 10.000 ton elk, van de oostkust van de Verenigde Staten naar Japan, een afstand van ruim 10.000 mijl.

De sleepboot "Elbe" (4.000 pk) vertrok uit New York met twee vliegdekschepen, de "Clyde" (4.000 pk) uit Boston, eveneens met twee vliegdekschepen en de "Oostzee" (2.000 pk) uit Boston met één vliegdekschip.

De reis, die via het Panamakanaal over de Stille Oceaan zal gaan, zal circa 90 dagen duren.

Reeds eerder in 1959 volbracht de "Elbe" een geslaagde sleepreis met twee vliegdekschepen van Boston naar Zeebrugge en Antwerpen in 29 dagen. Dit was de eerste keer, dat een dergelijke prestatie werd geleverd.

Ned. scheepswerf in Brazilië.

Verolme United Shipyards N.V. te Rotterdam begon met de voorbereidende werkzaamheden voor de bouw van een scheepswerf te Jacuacanga in Brazilië, 120 km ten westen van Rio de Janeiro.

Een deel van de werf zal worden gebouwd op een rotsachtig schiereiland, dat een lengte heeft van 300 meter, een breedte van 200 meter en een hoogte van 50 meter. Na egalisatie van dit eiland zullen daarop twee hellingen en drie dokken worden gebouwd. De bedrijfsgebouwen komen op het aangrenzende vlakke land.

De eerste helling met afbouwsteiger zal naar men verwacht in april 1960 gereed zijn. Tijdens de bouw van deze helling zal daarop de kiel worden gelegd voor een schip van 10.000 ton, dat eind 1960 zal worden afgeleverd. Daarna zal worden begonnen met de bouw van een 50.000 tons dok voor reparatie en nieuwbouw. In een later stadium zullen nog een dok van 50.000 ton en één van 3.000 ton, benevens een helling voor grote schepen worden gebouwd.

Voorts werd in het plan de bouw van voorlopig duizend woningen opgenomen, welk aantal in een later stadium kan worden vergroot.

Nederlands-Israëlische samenwerking.

Tussen de Regering van Israël en de N.V. Koninklijke Maatschappij "De Schelde" te Vlissingen werd een overeenkomst gesloten voor de bouw van een werf voor scheepsbouw en scheepsreparatiewerkzaamheden in Haifa.

Het contract voorziet in een actieve samenwerking gedurende een periode van twaalf jaar, gedurende welke tijd Nederlandse ingenieurs, administrateurs en technici deel zullen nemen in de leiding van de onderneming.

Het kapitaal van de Israëlische onderneming zal ruim $ 20 miljoen bedragen.

Arbeidsvrede.

Uit gegevens van het Nederlands Centraal Bureau voor de Statistiek blijkt dat er in Nederland een grote mate van arbeidsvrede heerst. In 1958 bedroeg het aantal verloren arbeidsdagen als gevolg van stakingen 37.300. Dat was slechts 0,005% van het geschatte aantal voor de produktie beschikbare arbeidsdagen van werknemers.

De meeste geschillen kwamen voor als gevolg van loonkwesties. Het aantal arbeidsdagen, dat als gevolg daarvan verloren ging bedroeg 86% van het totaal. Voor de proteststakingen beliep dit percentage slechts 4.

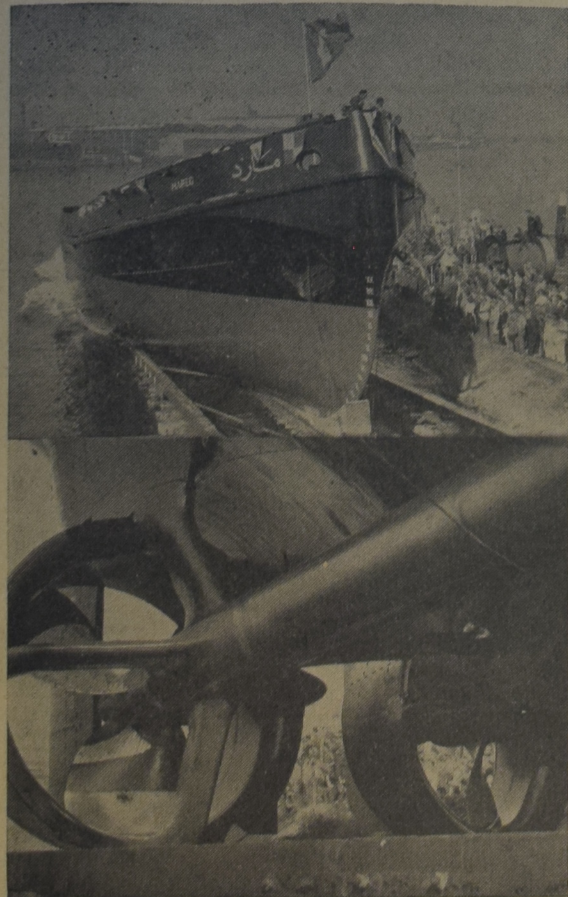
Het volgende overzicht geeft het aantal verloren arbeidsdagen in Nederland in de jaren 1956, 1957 en 1958 in vergelijking met enkele andere landen.

Land	Aantal verloren arbeidsdagen (× 1000) 1956	1957	1958	Gemiddelde bevolking in 1957 (× 1000)
Nederland	213	7	37	11021
België	948	3889	90 *)	8989
Frankrijk	1423	4121	1137	44071
Ver. Koninkrijk	2083	8412	3463	51455
Ver. Staten van Amerika	33100	16500	23500	171196
Canada	1246	1610	2879	16589

*) t/m oktober

De "Willem Barendsz" wordt in gereedheid gebracht....

In de Amsterdamse haven wordt de "Willem Barendsz" bevoorraad voor de grote reis. Een "maaltje" van de 98.000 kg aardappelen wordt hier aan boord gehesen.

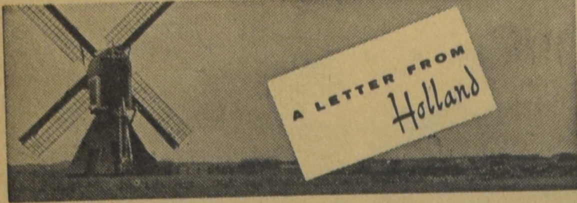
In Kinderdijk is vandaag de grootste ooit in Nederland gebouwde sleepboot tewatergelaten. Het is de "Mareo", bestemd om dienst te doen in het Suezkanaal. Het schip heeft een vermogen van 6400 pk en is hiermede waarschijnlijk de sterkste sleper ter wereld.

Op deze fotocombinatie zien we boven een beeld van de tewaterloop en onder een close-up van de schroeven, die als het ware ingekapseld zijn om beschadiging te voorkomen.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

door Mevr. Jacoba M. De Groot-Vreugdenhil

Op de voorpagina van de laatste krant, die wij in 1959 ontvingen, stond een foto van een tiental jonge kinderen, die vlak voor de jaarwisseling op Schiphol waren aangekomen, op doorreis naar Canada. Zij behoorden tot een groep van 67 vluchtelingen uit Zuid Slavië, Polen, de Oekraine, Roemenië en Hongarije, waaronder 23 zieken. De Canadese regering wilde enkele honderden van de door niemand gewenste 'displaced persons' in Canada opnemen; één groep reisde over Nederland. Een Canadese dokter en twee verpleegsters waren hun tegemoet gekomen alsmede een tolk, want Engels spraken zij niet. Dr. La Griffith, uit Wassenaar, verbonden aan de Canadese immigratie-afdeling, verwelkomde hen op Schiphol. Zo eindigde in Nederland het jaar 1959, dat 'het vluchtelingenjaar' is genoemd.

MINISTER ZIJLSTRA
"Doorbraak tussen A.R. en C.H."

Deze mensen zijn nu reeds in Canada aangekomen. Na zoveel jaar de 'verschoppelingen van de naties' te zijn geweest zullen zij in 1960 een nieuw vaderland vinden. We kunnen ons voorstellen wat een indruk de manier waarop dat nieuwe vaderland hun tegemoet kwam op hen gemaakt moet hebben. Ook in Nederland was er dankbaarheid voor wat Canada voor deze mensen gedaan heeft en doen wil.

* * *

Dat waren dus immigranten uit de landen van Midden-Europa.

De NEDERLANDERS voelen steeds minder voor emigratie, is op de najaarsvergadering van de Christelijke emigratiecentrale gezegd. En dat ondanks de goede resultaten, die in de jaren 1950—1959 vooral in Canada door geëmigreerde Nederlanders werden bereikt. Van allen die zich in die jaren zelfstandig als boer in Canada hebben gevestigd, werd, volgens een door de Canadese regering ingesteld onderzoek, ruim 67% door Nederlanders uitgemaakt. Toch vormden de Nederlanders slechts 7 à 8% van het totaal der immigranten.

Mr. Haveman, de regeringscommissaris voor de emigratie, achtte het normaal als per jaar 26.000 Nederlanders emigreren, waarvan rond 10.000 naar Canada en evenveel naar Australië.

Indien de dalende lijn van het aantal Nederlandse emigranten zich niet enigszins ombuigt zal binnen enkele jaren een peil worden bereikt, waarop men tenauwernood op enige belangstelling van de ontvangende landen voor onze emigranten mag rekenen. Aldus een mededeling van de minister van Sociale Zaken aan de Tweede Kamer.

* * *

Naast het bericht over de dalende emigratie stond een ander, waardoor het gedeeltelijk wordt verklaard. De gemiddelde werkloosheid wordt in ons land voor 1960 op 65.000 geraamd. In dat lage gemiddelde getal is ook de in verschillende bedrijfstakken onvermijdelijke seizoenwerkloosheid verwerkt. Het komt er op neer, dat in meerdere bedrijfstakken meer vraag naar, dan aanbod van arbeidskracht bestaat.

Daar komt nog iets bij. Voor verschillende emigranten moet de in ons land sinds de oorlog bestaande woningnood een factor geweest zijn, die hen mede tot hun besluit heeft gebracht. Nu het jaar 1960 begint is er aan de woningnood nog geen einde gekomen; in het westen van het land moet de situatie nog steeds nijpend worden genoemd. In de oostelijke provincies echter, vanwaar zovele der emigranten afkomstig zijn, is de toestand veel gunstiger. Zelfs kan in bepaalde streken de woonruimtewet buiten werking worden gesteld. Dit heeft Minister Klompé tijdens de begrotingsbehandeling aan de Tweede Kamer meegedeeld. Het blijft voorlopig nog een proef en er zal voor worden zorg gedragen, dat voor de minder-draagkrachtigen geen nadelige gevolgen ontstaan.

In de grote steden en de forensenplaatsen is de situatie dikwijls zo, dat de meer draagkrachtigen binnen redelijke tijd een (dure) woning kunnen vinden in de zogenaamde 'particuliere sector'; hier en daar lijkt het of er reeds te veel dure flats zijn gebouwd. Vandaar dat de minister van Volkshuisvesting de particuliere bouw voorlopig vooral op de goedkope woningen wil richten. Daarnaast zullen in 1960 voor rekening van rijk en gemeenten waarschijnlijk nog 40.000 woningwetwoningen worden gebouwd.

* * *

De commissie belast met het onderzoek inzake de onwettige censuur in Nederlands Nieuw Guinea heeft haar rapport uitgebracht. Daaruit blijkt dat zonder de vereiste toestemming van de landrechter honderden brieven geopend zijn. Onrechtmatig geopend dus. Het gebeurde in hoofdzaak door en onder leiding van het openbaar ministerie en een aantal bestuursambtenaren was hierbij ten nauwste betrokken. De namen van de schuldige ambtenaren worden in het rapport genoemd en tegen enkelen worden maatregelen voorgesteld. Het heeft ontsteltenis verwekt, dat schending van het briefgeheim onder Nederlands bestuur mogelijk bleek. Gelukkig dat de regering zo scherp tegen de schuldigen is opgetreden. In een democratisch land moeten de onderdanen er op kunnen vertrouwen, dat hun persoonlijke rechten bij de regering veilig zijn.

Nu nog wat 'Gemengd Nieuws.'

- Vele Nederlandse meisjes brengen tegenwoordig na haar eindexamen van de middelbare school een jaar in Engeland door om de taal te leren. Als hulp in de huishouding kunnen zij aan de overzijde van het Kanaal gemakkelijk een betrekking vinden. Ida Koekoek (21 jaar) en Willy Kreuze (18 jaar) hebben in de Engelse (en Nederlandse) kranten van zich doen spreken. Het echtpaar in Croydon, dat hen in dienst genomen had, verhuisde naar Ierland en verdween daarna spoorloos. Vijf weken lang hebben de beide Nederlandse meisjes de vier in de steek gelaten Engelse kinderen verzorgd. Pas toen de geldmiddelen volledig uitgeput waren vroegen zij bij de Nederlandse ambassade in Dublin om hulp. Zij verklaarden zich bereid elke betrekking te accepteren, die hen in staat zou stellen in het onderhoud van 'hun' gezin te voorzien. Dat hoefde echter niet. De Ierse vereniging voor kinderbescherming nam de financiele zorg voor het Engelse gezin op zich. Ida en Willy kunnen bij 'hun' kinderen blijven tot de ouders terug zijn of een regeling getroffen is.
- In een vergadering van de Arjos heeft Minister Zijlstra een beroep gedaan op de protestants-christelijke jeugd van Nederland.

'Tracht tot stand te brengen wat de ouderen mislukte; forceer een doorbraak tussen de antirevolutionaire en de christelijk-historische partij.'

- In een vergadering van 65 (vrijgemaakte) Gereformeerde predikanten sprak de (synodaal) Gereformeerde predikant Ds. Okke Jager over het ter zijde stellen van de zogenaamde vervangingsformule door de (synodale) synode. 'Ik voel me als een leeuw tussen allemaal Daniels' zei hij.
- Ook dit jaar weer heeft de koninklijke familie het voorbeeld gegeven voor de Kerstviering. In een samenkomst met personeel van de paleizen las Koningin Juliana het kerstevangelie en sprak Prins Bernhard een rede uit. Op Eerste Kerstdag werd de Kerstboodschap van onze koningin door de radio uitgezonden.

Reclame in Nederlandse T.V. ?

WAT IS UW GEDACHTE DAAROVER ?

In Nederland is al geruime tijd de vraag in overweging om commerciele televisie in te voeren of om op enigerlei wijze zakelijke reclame in de televisie toe te laten. In verband daarmee heeft de Federatie van Omroepverenigingen (AVRO, KRO, NCRV en VARA) zich tot Calvinist-Contact gewend met het volgende verzoek:

"U bent door Uw blad regelmatig in contact met landgenoten of oud-landgenoten, die uit ervaring de Nederlandse omroepprogramma's kennen en ten dele ook de Nederlandse televisieprogramma's, welke in de naaste toekomst zullen worden uitgebreid.

Wij zouden het buitengewoon prettig vinden ter oriëntatie het oordeel te mogen vernemen van onze oud-landgenoten over de reclame in omroep of televisie in hun nieuwe land.

Wanneer wij zouden worden ingelicht door U zelf of door Uw lezers omtrent de vraag aan welk systeem men de voorkeur geeft, dan zou dit voor de Nederlandse omroeporganisaties, verenigd in bovenvermelde federatie, bepaald heel nuttig en belangrijk zijn.

Zoudt U ons Uw oordeel eens willen schrijven en mogen wij U verzoeken, ook aan Uw lezers deze vraag wel te willen voorleggen?"

Brieven met de mening van onze lezers hierover kunnen rechtstreeks gezonden worden aan

CALVINIST-CONTACT
P.O. Box 312, Stat. B.
HAMILTON, Ont.

INGEZONDEN:

Toronto, January 4, 1960

M. H.,

Met stijgende verwondering heb ik het ingezonden schrijven van B. D. in uw 26 December en 2 Januari uitgave gelezen.

Ik heb me afgevraagd in hoeverre B. D. een vergelijking heeft kunnen maken tussen C.W.B., en Ds. Okke Jager, en Wm. de Merode. Volgens het onderschrift bij het bedoelde gedicht is C.W.B. een jonge immigrant, en derhalve ook een jonge, onbekende dichter, terwijl Ds. Okke Jager een reeds gevestigde en erkende dichter-dominee is, en Willem de Merode zijn sporen op dichterlijk terrein reeds lang verdiend heeft.

In mijn opinie raakt bovendien bedoeld schrijven kant noch wal. B. D. noemt niet een feit, waarop hij zijn argumenten gegrond heeft. Wil B. D. het misschien modern noemen, dat de dichter van het bedoelde gedicht verlost wil worden van een dure car, van de krant, van alles wat hem van een echt kerstfeest aftrekt? Wil hij het modern noemen dat de dichter alleen het WOORD wil, waarnaar hij zijn kerstfeest richten kan? Indien dit het geval is, kunnen we naar mijn mening niet modern genoeg zijn.

Hoogachtend,
M. M.

CONTACT GEZOCHT!

Wie kan me helpen aan het adres van L. P. Nauta. Geëmigreerd in 1951 van Friesland. Gewoond hebbende in Peterborough, Ontario, Omemee, Ont. en Paincourt, Ont.

H. F. Klooster
Box — 344
Rocky Mountain
House, Alta.

Water, welvaart voor Saskatchewan . . .

EEN FOTOREPORTAGE
VAN DE NATIONAL FILMBOARD OF CANADA
Foto's van Chris Lund

Met de dreunende ontploffing van een halve ton dynamiet werd op 27 Mei van het vorige jaar de stilte op de prairies van Saskatchewan verbroken en een begin gemaakt met het werk aan een van Canada's grootste werken ter cultivering van de enorme natuurlijke rijkdommen van dit land, de bouw van de sindsdien al beroemd geworden South Saskatchewan River Dam.

Dit is het grootste irrigatie project dat ooit in Canada ondernomen is; ongeveer een half millioen acres land zal ervan kunnen profiteren, als achter de dam een kunstmatig meer gevormd zal zijn van 140 mijl lengte en met een diepte van bijna 200 voet. De dam, die 8500 voet lang zal worden, evenaart in belangrijkheid de St. Lawrence Seaway en het is nog niet te berekenen, hoe groot de welvaart zal zijn, die door dit werk gewonnen kan worden. Want behalve de bevloeiing van een enorm landbouwgebied, waardoor geheel nieuwe mogelijkheden ontstaan voor de plaatselijke boerenstand, zal de dam ook een bron worden van goedkope electriciteit, 475 millioen kwh., ruim voldoende voor gebruik door een groeiende bevolking en naar gehoopt wordt ook door een toenemende industrie.

Niet alleen de dam zelf is een gigantisch stuk werk; er komt nog veel meer bij kijken. Voor het bevloeiingssysteem zullen 500 mijl hoofdkanalen en een net van zijkanalen gegraven moeten worden en 12 pompstations gebouwd. Verwacht wordt dat het ongeveer twee of drie jaar zal duren, nadat de dam klaar is, voordat het kunstmatige meer geheel gevuld zal zijn met water, aangezien men niet alle water ineens wil afdammen om de benedenloop van de rivier niet droog te leggen. Maar als de gewenste waterstand eenmaal bereikt is, dan zal het meer voldoende water beschikbaar hebben om zo nodig het gehele te bevloeien gebied onder een halve voet water te zetten.

Het is te verwachten, dat door deze mogelijkheid een geheel ander farmerstype in dit gebied zal binnendringen. Inplaats van graanbouw op betrekkelijk droge prairiegrond zullen er dan mogelijkheden zijn voor meer intensieve bedrijven en wellicht zelfs tuinbouw. Dit kan een geheel nieuwe eeuw betekenen voor deze provincie die tot nu toe bij uitstek een prairieprovincie is geweest.

Behalve een grote verandering op het platteland worden natuurlijk ook voor de dorpen zoals Outlook en Elbow grote verwachtingen gekoesterd; de grote bouwwerken trekken vele arbeidskrachten aan, waardoor de plaatselijke middenstand een opleving krijgt, terwijl men ook veel verwacht van industrialisatie in de toekomst.

Reeds is men begonnen met de bouw van woningen, winkelcentra, een telefoon kantoor enz. Ook voor het toerisme zal dit gebied steeds aantrekkelijker worden, daar ervaringen met soortgelijke dammen in de Ver. Staten hebben bewezen, dat door de vorming van een kunstmatig meer nieuwe mogelijkheden ontstaan voor jacht en sportvisserij.

Links boven: De machtige South Saskatchewan River zal in haar loop door het vlakke prairieland gestuit worden om zowel vruchtbaar makend water te leveren als electrische energie voor een volk, dat aan zijn toekomst bouwt.

Rechts boven: Een opleving van nijverheid is reeds merkbaar in het dorpje Outlook waar een moderne telefooncentrale verrijst als een teken van de overgang naar nieuwe welvaart.

Daaronder: Landmeters hebben de prairie veroverd. Geweldige beslissingen worden genomen; waar de bruggen komen en waar de kanalen gegraven zullen worden. Boven op de dam komt een weg met de mogelijkheid, er een spoorlijn naast te leggen.

Links onder: Ongeveer 57 millioen cubieke yard grond zal verzet moeten worden.

Recht onder: Nog beheersen de graanelevators het prairielandschap van Saskatchewan. Zullen hier binnen enkele jaren bloeiende tuinderijen en melkveebedrijven gevonden worden?

De geschiedenis van

NEW BRUNSWICK

Honderden jaren geleden, voor de komst van de blanken in het Nieuwe Werelddeel, was de provincie New Brunswick geheel bedekt met dichte bossen tot aan de kusten toe. In die dagen waren de Indianen de enige bewoners van de provincie. De voornaamste stammen waren wel de Maliseets, wonende in het Westelijk gedeelte, de Micmacs in het Oostelijk gedeelte en de krijgshaftige Mohawks in het Noorden.

Wij herinneren ons nog wel van onze geschiedenislessen op school, hoe Christoffel Columbus in dienst van de Spaanse koning Ferdinand in het jaar 1492 met zijn drie scheepjes, de Santa Maria, de Pinta en de Nina, de Atlantische Oceaan overstak en Midden Amerika bereikte. Vanwege de donkere huidskleur van de bewoners, noemde Columbus hen Indianen, daar hij meende een nieuw gedeelte van Indië ontdekt te hebben.

De eerste blanke, vermeld in de geschiedenis, die de kusten van New Brunswick bezocht, was de Fransman Jacques Cartier, die in de zomer van het jaar 1534 een grote baai binnen zeilde. Het was in de maand Juli en zo ontzettend warm, dat hij die baai noemde Baie de Chaleur (Baai van de hitte). Cartier vervolgde zijn weg naar Quebec.

Precies 70 jaren later in 1604 waren het 2 andere Fransen, die New Brunswick bezochten, n.l. De Monts en Champlain. Zij onderzochten de kust zorgvuldig en op 25 Juni zeilden zij een grote haven binnen, aan de uitmonding van een grote en diepe rivier. Daar 24 Juni in Frankrijk de gedenkdag van Johannes de Doper was, noemden de Fransen de haven en de rivier: "Saint John". De Franse expeditie vestigde zich tenslotte in Annapolis, Nova Scotia. De beide provincies New Brunswick en Nova Scotia noemden zij Acadia.

❦

Gedurende meer dan 100 jaren, tot het jaar 1713 behoorde Acadia aan Frankrijk. In die jaren vestigden zich vele Franse emigranten op verschillende plaatsen in New Brunswick en Nova Scotia en dreven handel met de Indianen. De Fransen hadden verschillende handelsposten en kochten huiden en pelzen van de Indianen in ruil voor stalen messen, bijlen, dekens, geweren, enz. Ook Franse zendelingen kwamen aan en begonnen hun missiewerk onder de Indianen.

In 1713 met de Vrede van Utrecht kwam New Brunswick in handen van de Engelsen. Er hadden zich reeds vele Franse nederzettingen gevormd en nu kwamen ook de Engelse immigranten zich in New Brunswick vestigen, hetgeen natuurlijk vele botsingen en wrijvingen met zich bracht, vooral toen de Fransen weigerden een eed van trouw aan de Engelse koning af te leggen.

❦

In 1775 begon in de Zuidelijke Engelse koloniën, thans de U.S.A., de Amerikaanse revolutie, die eindigde in 1783 met de onafhankelijkheid van 13 voormalige koloniën, die bekend werden als de Verenigde Staten van Noord Amerika. Deze oorlog had verstrekkende gevolgen voor de provincie New Brunswick. Vele Engelse families, die trouw wensten te blijven aan de Engelse koning, verlieten Amerika en begaven zich meest van New York en Boston per schip naar New Brunswick. Deze mensen worden de Loyalisten genoemd. Zij kwamen in grote getale in Saint John aan en vestigden zich aldaar of verderop langs de Saint John rivier. Aan het einde van 1783 telde Saint John reeds 5000 inwoners. In het volgende jaar 1784 werd New Brunswick als een zelfstandige provincie erkend met als hoofdstad Fredericton.

De Loyalisten streefden ernaar de provincie vooruit te brengen, gronden werden ontgonnen en bebouwd, steden en dorpen gebouwd, wegen en bruggen kwamen tot stand en kerken en scholen verrezen allerwege. Zij moedigden emigratie aan van de Engelse eilanden en in 1824 bij de eerste volkstelling was de bevolking van Nw Brunswick gegroeid tot 74176 zielen.

Het was geen wonder, dat door de grote rijkdom aan hout in de provincie vele houtzagerijen, of z.g. lumber mills ontstonden. Vooral langs de Miramichi rivier bloeide in het jaar 1824 de houthandel en ook de scheepsbouw. Ongeveer één millioen pond sterling — in die tijd een enorm bedrag — was geinvesteerd in saw mills, scheepswerven, enz. Toen volgde in 1825 een zeer droge zomer met als gevolg, dat de bossen kurkdroog en licht ontvlambaar werden. In het begin van October braken zodanige bosbranden uit, dat het gehele Miramichi district over een afstand van meer

De provincie New Brunswick is bijzonder rijk aan natuurschoon

dan honderd mijlen langs beide zijden van de rivier een laaiende vlammenzee was. Vele steden, dorpen en nederzettingen werden totaal door het vuur verwoest, o.a. de plaats Newcastle waar toen reeds 1000 mensen woonden. Honderd en zestig mensen kwamen bij deze ramp om en meer dan drie maal dat aantal werd gewond. Eveneens vonden duizenden dieren de dood in de vlammen.

Andere grote rampen door brand in de provincie in die dagen waren wel de grote branden in de stad Saint John in 1837 en 1877. Op 13 Januari van het jaar 1837 brandde bijna de gehele zakenwijk uit; 115 huizen werden een prooi der vlammen en de schade bedroeg één millioen dollar. De brand van 1877 eiste nog grotere tol. Op 20 Juni van dat jaar werd twee vijfde van de stad volkomen door het vuur verwoest. Zestien honderd en twaalf huizen werden in de as gelegd, dertien duizend mensen werden dakloos en achttien personen kwamen om. De schade bedroeg 27 millioen dollar. Deze verschrikkelijke brand staat in de geschiedenis bekend als "The Great Fire".

❦

Het jaar 1867 was zeer belangrijk voor New Brunswick. In dat jaar werd in het Britse parlement de British North America Act aangenomen, vermeldende de stichting van het Dominion Canada, omvattende de provincies Ontario, Quebec, New Brunswick en Nova Scotia. Koningin Victoria koos de naam Canada. New Brunswick speelde een belangrijke rol in de totstandkoming van het Dominion. De naam Dominion is ontsproten aan een voorstel van de afgevaardigde Mr. Tilley van New Brunswick, die zeide: "Heren, in mijn bijbel las ik deze morgen: "He shall have dominion also from sea to sea". Ik stel voor de naam Dominion." Dit voorstel werd met algemene stemmen aangenomen.

New Brunswick beleefde een grote bloeiperiode in de dagen van de zeilschepen. Vele scheepswerven verrezen en houten schepen met lading en al, meestal hout, werden naar verschillende landen verkocht. Over de scheepsbouw meer in een volgend artikel. Heden ten dage is de houthandel en houtbewerking nog een der voornaamste bronnen van bestaan in de provincie. Tevens hoop ik in een volgend artikel wat te vertellen over het klimaat en de bodemschatten van New Brunswick.

A. C. Pelkman,
Fredericton, N.B.

ANKE

door

FOKA VAN LOON

KORTE INHOUD: Na een onbezorgde jeugd als dochter van een Noord Hollandse dorpssmid is Anke in het grote leven gekomen. Ze is nu mevrouw Millenaar en ze heeft een goede man en een lief dochtertje. Toen kwam plotseling de dreiging van een tweede wereldoorlog en ook Harry Millenaar moest onder de wapenen. Anke bracht met haar kind een kort bezoek aan haar ouders maar is nu weer thuis in de stad. Haar benedenburen, de oude, blinde — en ongelovige — meneer van Garderen en diens devoot Rooms vrouwtje Sanne hebben intussen tot hun grote vreugde een huisgenoot gekregen, Leo een ongetrouwde officier, die zonder dat Anke het weet, onder haar bekoring komt. Hij vecht er dapper tegen maar de omstanneaen maken het hem moeilijk. Dan wordt Anke's dochtertje ziek en krijgt Anke meer dan ooit behoefte aan een sterke steun naast haar. "O, was Harry er toch maar!" wenst ze in haar grote nood.

* * *

(66)

Gelukkig, Corry wordt stil, nu moet ze handelen. Alsof iemand 't haar dicteerde, zo volkomen mechanisch handelt ze. Ze dekt haar meiske toe, vult nog een extra kruik en gaat dan op haar tenen de kamer uit, de trap af naar beneden. Als een schim glijdt ze Marleentje, die haar de deur opent, voorbij. Ineens staat ze midden in de huiskamer van haar oude vrienden. Mevrouw van Garderen en Leo rijzen tegelijk uit hun stoelen, zo ontstellen ze van Anke's bestorven gezichtje. — "Corry is erg ziek," vertelt ze dof. "Ze had daareven zo'n vreselijke pijn. Mag Marleentje de dokter halen en mijn man bellen?" Leo antwoordt vóór zijn tante iets kan zeggen. "Als u mij 't adres van uw huisarts geeft, zal ik zorgen, dat hij zo gauw mogelijk hier is. Zou u dan niet liever wachten met uw man te roepen, tot de dokter er geweest is?"

"Nee!" Anke schreeuwt het hem bijna toe. Haar man heeft het recht bij zijn zieke kind te zijn, hij moet haar terzijde staan, nu het leven van hun dochtertje misschien door de dood wordt bedreigd.

"Ik zei het voor uw bestwil," voerde Leo zacht tot zijn verdediging aan. "Ze laten hem toch niet anders gaan, dan op dokters advies, ziet u. Maar ik sta er u borg voor, dat hij thuis komt, vanavond nog. Heeft u niet zoveel vertrouwen in mij?"

Anke blijft het antwoord schuldig, want Corry breekt uit in zo vreselijk kermen, dat allen verstijven van ontzetting. Met een gil vliegt Anke weg en is in minder dan geen tijd boven. Ze stort de kamer binnen en is in een oogwenk bij het bedje. Het kermend schreien wordt een rauw schreeuwen. Woest schopt het kind de dekentjes weg. Wanhopig wringt Anke de handen en gilt met het kind mee, alsof ze zelf de pijnen door haar lichaam voelde snijden. Mevrouw van Garderen is haar op de voet gevolgd zo snel haar oude benen haar konden dragen. "Kalm m'n kind, bedwing jezelf, met je zo te laten gaan, vermeerder je de lasten van je kind. Bid maar, dat is beter!" Zelf knielt ze aan het hoofdeinde van het bedje en ze smeekt met sidderende stem: "Roemrijke Heilige Antonius, die tijdens uw leven en na uw dood zoveel wonderen verricht en aan zoveel kranken de gezondheid weergegeven hebt, o, ik kom uw machtige voorspraak inroepen voor dit kind. Zie, zij is mij zo dierbaar...." De aandoening belet haar verder te gaan, want het kind in Anke's armen giert wild trappend haar onduldbare smarten uit. Met bovenmenselijke inspanning beheerst de moeder zich, haar droge lippen klemmen zich opeen. Star zijn haar ogen op de deur gericht. De weinige minuten, die er verlopen zijn, lijken haar een eeuwigheid. Zou de dokter niet thuis zijn? Zou Leo wel begrijpen, hoe erg het is met haar kind, zou hij wel...?

Op de trap klinkt het geluid van haastige voetstappen. De huisarts komt binnen en stelt, na een korte groet, de doodsbleke Anke zijn vragen; nauwkeurig en duidelijk, onderwijl heeft hij geen oog van het kind af, dat krimpt van pijn. Hij onderzoekt en beklopt het kleine lichaampje. Corry's radeloze oogjes zoeken haar moeder met een stomme bede om hulp. Het verscheurt Anke 't hart. Die blik om erbarmen roert zelfs de dokter, want hij is niet alleen medicus, maar ook mens. "Stakkerdje!" zegt hij zacht en medelijdend, "kon oom Dokter je maar helpen, hè?"

Bij die woorden begint de grond onder Anke's voeten vreemd te golven. Ze zoekt steun bij de tafel om niet neer te slaan. Is er gaan raad meer voor haar kindje?

"Moeten we haar missen?" wringt ze uit haar keel.

"Nee, Mevrouw, nee!" praat kalmerend de dokter. "U zult haar wel tijdelijk een poosje moeten afstaan, want 't lijkt me verreweg het beste, dat ze opgenomen wordt."

Eerst langzaam dringt tot Anke door, wat dit zeggen wil.

"Nooit!" bruist het even in haar op, "nooit geef ik haar uit handen."

Maar een nieuwe hevige pijnaanval ontzenuwt heel haar aanvankelijk verzet.

"'t Is goed," schreit ze. "O, 't is goed. Als ze maar geholpen wordt, ik kan 't niet meer horen. Och Here, neem die pijn weg, om Jezus' wil."

Ze roept het uit, in smartelijke vertwijfeling, ze vergeet die met haar zijn in de kamer, alleen het kind bestaat voor haar in dit bange uur. De dokter stelt bij zichzelf vast dat spoedig handelen hier geboden is.

"Welk ziekenhuis had u gedacht?"

Maar daar heeft Anke zich nog nooit rekenschap van gegeven. Wanneer ze die grote gebouwen met de talloze ramen, voorbij ging, heeft ze zich zelf nooit afgevraagd aan welke inrichting ze de voorkeur zou geven. Gebeurde het een enkele keer, dat er juist een transport binnenkwam, terwijl ze passeerde, dan vergezelde haar stil gebed de onbekende op zijn moeilijke tocht en bleef het sombere tafereel haar de gehele dag bij. Nu moet ze beslissen, nu geldt het haar eigen kind.

"Ik weet het niet! Was Harry er toch maar!" klaagt ze. 't Is of ze heel allen dobbert in een rank bootje midden in de branding der golven.

Leo, die zich in de gang had geposteerd, om zo vlug mogelijk bij de hand te zijn, hoort die hulpeloze klacht om steun. Hij balt zijn vuist en zet zijn tanden er in om te verhoeden, dat hij als een onbeheerste knaap zijn weedom zou ten toon stellen voor de buitenwereld. Niemand zal ooit weten, wat hij geleden heeft, om haar, op wie hij geen rechten kan laten gelden. Hij moet in de verte blijven staan en wachten tot men hem nodig heeft, tot werkeloos zijn is hij gedoemd. Maar ze heeft toch om Harry geroepen? Hij zal haar man halen, zelf. Hij gaat naar de dichtstbijzijnde garage.

"Zie je kans om binnen 't half uur er heen te rijden?" informeert hij bij de chauffeur.

Deze trekt een bedenkelijk gezicht. "U vraagt daar nog al iets, luitenant. 't Is een ellendige weg met die sneeuw, en er is nergens nog geruimd!"

"Kerel, zanik niet!" valt Leo ongeduldig uit, als tegen een hardleerse recruut. "Ik moet de vader van een doodziek kind halen!"

De bestuurder, zelf vader, verandert als bij toverslag. Hij tikt aan zijn pet en opent de deur.

"Stap maar in, Mijnheer, we zullen zien, hoe ver we komen. 't Zal aan mij niet liggen!"

"Dan ben jij mijn man!"

Door de stad gaat 't in voorgeschreven tempo.

"Een slakkengangetje," vindt Leo, voor wie elke seconde waarde heeft. Hij schijn totaal vergeten, hoe hij gister in zijn hart nog raasde tegen een stelletje idioten, sportmaniakken, die mens noch dier ontziende, in duizelende vaart om de hoek van een straat stoven. Hij kon het vege lijf maar kwalijk bergen.

Op de buitenweg geeft de chauffeur vol gas, hoewel de sneeuw in duinen is opgejaagd.

"We zullen 't er maar op wagen, vindt u niet?"

"Asjeblieft!" spoort Leo jachtend aan. Over een hele lengte is de straat soms als schoongeveegd, maar dan huppelen ze weer met wonderlijke zwenkingen over een miniatuur witte heuvel. Bij een kruispunt duikt van achter een formidabele sneeuwhoop ineens de uniform van een agent te voorschijn, hij geeft een sein tot stoppen.

"Doorrijden," commandeert Leo, terwijl hij kans ziet de man der wet nog een vernietigende hooghartige blik toe te zenden. Deze noteert het nummer.

"Ik zal jou wel krijgen, vadertje. Is dat een voorbeeld geven? Geen wonder, dat er tegenwoordig geklaagd wordt over gebrek aan eerbied, als de meerderen zelf een loopje nemen met de voorschriften."

(Wordt vervolgd.)

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

It's Love that counts

I was sitting alone in the twilight, with spirit troubled and vexed,
With thoughts that were morbid and gloomy, and faith that was sadly perplexed.
Some homely work I was doing for the child of my love and care;
Some stitches half wearily setting in the endless round of repair.

But my thoughts were about the building, the work some day to be tried,
And that only the gold and the silver and the precious stones should abide.
And remembering my own poor efforts, the wretched work I had done,
And even when trying most truly, the meager success I had won:

"It is nothing but hay, wood, and stubble," I said, " 'twill all be burned;
This useless fruit of the talents one day to be returned."
And I have *so* longed to serve Him, and sometimes I know I have tried;
But I'm sure when He sees such building He never will let it abide."
Just then, as I turned the garment, that no rent should be left behind,
I noticed an odd little bungle of mending and patchwork combined.
And my heart grew suddenly tender, and something blinded my eyes
With one of those sweet inspirations that sometimes make us so wise.

Dear child! she wanted to help me; I knew 'twas the best she could do;
But oh! what a botch she had made of it, the grey mismatching the blue!
And yet, can you understand it? With a tender smile and a tear,
And a half compassionate yearning, I felt her grow more dear.
Then a sweet voice broke the stillness, and the dear Lord said to me,
"Art thou more tender for thy child, than I am tender for thee?"
And straightway I knew His meaning, so full of compassion and love;
And my faith came back to its refuge, like the glad returning dove.

So I thought, when the Master Builder comes down this temple to view,
To see what rents must be mended, and what must be builded anew;
Perhaps as He looks o'er the building He will bring my work to the light;
And, seeing the marring and bungling, and how far it is from all right,

He will feel as I felt for my darling, and will say as I said for her,
"Dear child! she wanted to help me; her love for Me was the spur;
And for the great love that is in it, the work shall seem perfect as Mine;"
And because it was willing service will crown it with plaudit divine.

And there in the deepening twilight I seemed to be clasping a Hand,
And to feel a great love constraining, far stronger than any command.
Then I knew by the thrill of the sweetness, 'twas the Hand of the Blessed One
Which should tenderly guide and hold me, till all the labour is done.

So my thougts should never be gloomy, my faith no longer be dim,
But my heart be strong and restful, and my eyes be unto Him.

—Author Unknown.

Boekbespreking

John Bunyan: *De Christenreis* — Dr. Abraham Kuyper: *Het Calvinisme* — Dr. R. Schippers: *Calvijn* — Ds. A. B. W. M. Kok: *Verleidend geesten — Heden zo gij Zijn stem hoort* (Bijbels dagboek).

Vijf delen van de Boeketreeks. Uitg. J. H. Kok N.V. Kampen.

Al deze deeltjes zijn herdrukken van bekende werken en behoeven als zodanig niet stuk voor stuk gerecenseerd te worden. We mogen volstaan met de aankondiging ervan, en met de opmerking, dat we dankbaar zijn, dat Kok door de uitgave van deze goedkope "pocketbooks" een schat van uitnemende lectuur binnen het bereik van elke belangstellende brengt.

Ik zou ieder gezin en elke alleenstaande persoon onder ons willen adviseren: Abonneert u zich op de Boeketreeks. Deze boeken kosten u hier misschien 50 cent per stuk. Daar kunt u geen armoe voor lijden!

Als u niet, zoals zovelen, bang bent voor een beetje geestelijke inspanning, moet u deze lange winter de tot nu toe verschenen deeltjes eens bestuderen!

Dan is het lente, voordat U het weet!

Persoonlijk waren we het meest verrast door de uitgave van de bekende Stone-lezingen van Kuyper. Daar is antiquarisch zo slecht aan te komen, en zie, eensklaps zijn ze weer voor iedereen verkrijgbaar!

En dan de befaamde "Christenreis" van Bunyan in modern pocket-formaat! Is het niet kostelijk?

Alleen al vanwege deze verrassingen voelen we ons verknocht aan de "Boeketreeks"!

A. De J.

Anneke Jans

Zij was de ideale pioniersvrouw — eerlijk en rechtuit; behulpzaam, vriendelijk en vindingrijk; verstandig, sterk en veerkrachtig tot het einde. Inderdaad, zij had al de eigenschappen die men zou kunnen wensen voor een vrouw die woont in een totaal nieuw land. Bovendien, Anneke Jans wist wat ze waard was; ze leefde in de zeventiende eeuw, toen vrouwen schaars waren in Nieuw Amsterdam....

Ter gelegenheid van de herdenking van de vestiging van Hudson Valley, welke zowel in Amerika als in Nederland is gevierd, verscheen een boek van de welbekende schrijver P. J. Risseeuw, dat ons op meesterlijke wijze vertelt van de bijzondere vrouw Anneke Jans, die 350 jaar geleden in New York — toen Nieuw Amsterdam — haar invloed liet gelden. Het is een boek geworden, dat vooral voor de Nederlanders in dit nieuwe werelddeel grote bekoring zal hebben. Een boek waarvan de letterkundige A. Wapenaar zegt:

Knap gedaan, boeiend relaas, vlot verteld, filmisch-speels, geestig meermalen, er wordt oud-Hollands gevrijd en getrouwd. Vrouwen waren er schaars.

De schrijver, die zo héél veel literatuur ter beschikking stond, en in het najaar van '57 naar Amerika ging om er nog eens in archieven een en ander op na te slaan, moest zich houden aan: "In der Beschränkun zeigt sich der Meister". In de beperking toont zich de meester). Veel overbodigs, hoe aantrekkelijk ook voor de verteller, diende hij te schrappen. En wat een wemeling van figuren trekt langs de lezer heen: de geslachtslijst voor in de roman sla je telkens weer op. Iedere ten tonele gevoerde persoon moet een eigen, dat wil zeggen, karakteristiek gezicht hbben; dat geldt vooral van Anneke Jans en haar man, ds. Bogardus en haar kinderen.

GEHEIMVOL LEVEN

't Is een onmogelijk zware opgaaf ze alle even goed uit de verf te doen komen. Je zou bij voorbeeld graag hebben gezien dat niet de hoofdpersoon op haar sterfbed van zichzelf een portret geeft als ze terugblikt op "de zonden van haar jeugd, haar zucht tot behagen, haar overgave aan het leven der zinnen en haar geringe godsvrucht", maar dat dit vooral de psychologische uitbeelding had duidelijk gemaakt. Hierin demonstreert zich hoe de schrijver de voorzichtigheid moest betrachten door meer te laten vermoeden dan hij durft vertellen. Zij heeft meer dan één geheim rondom haar leven in dit boek: haar afkomst bij voorbeeld, waarover legendarische fluisteringen gaan: haar vader zou een natuurlijk kind zijn geweest van Willem de Zwijger; belangrijk is het verhaal van een prachtige speld, die Anneke van haar bijnaderde man, een voorname kolonist die vurig om haar vrijde, had gekregen en door haar oudste dochter Sara als geschenk laat bezorgen aan een "gevallen" meisje, dat vaak bij de domineesvrouw troost had gezocht.

"Ik geloof dat er meer tussen moeder en hem is voorgevallen dan wij ooit zullen weten .... Nu iedereen kwaad spreekt van Anneke Schaets (bedoeld meisje) geeft moeder haar een gouden speld". De schrijver laat de hele roman door zijn eigen vertelstem afwisselen met die van Sara, door hem als zijn medewerkster gepromoveerd, die bij wijze van dagboek haar kijk geeft op de "faits et gestes" der hoofdpersonen: een prachtige vondst in de compositie van het geheel, al zal de lezer wel eens denken: hoe laat is het nu en hier aan de tijd? Haar stiefvader zij is de oudste der vier dochters uit Annekes huwelijk met Roelof Jans), ds. Bogardus zien we zó door háár bril, die dezelfde glazen hebben als die van Risseeuw: als student van Leidens universiteit ging hij na onvoltooide studie als ziekentrooster naar Guinea (Afrika's Westkust), kwam twee jaar later terug met goede getuigen en werd door de classis Amsterdam tot het predikambt toegelaten na een proefpreek over Galaten 5 : 16: "En ik zeg, wandelt door de Geest en volbrengt de begeerlijkheid des vleses niet". Een gedurfde tekstkeus voor een dominee, die vaak te diep in het glas keek. Sara zegt: "Ik weet niets van mijn stiefvader, ik weet niet, wanneer hij de macht over zijn wil verloor. Hij kon voor ons toch zo hartelijk zijn en voor moeder?.... Anneke Jans was zijn laatste toevlucht; ze verdroeg hem, ook als hij teveel had gedronken".

VOL DRAMATIEK

De schrijver voltooit dit beeld als hij heel realistisch de man laat schelden en razen in buien van woede, die hij op het meubilair in de pastorie afreageert: deze uitbarstingen gelden gewoonlijk de directeur-generaal van de kolonie, die een zwart zondenregister over hem open doet als aanklacht in een procedure waarop hij, ds. Bogardus, binnen veertien dagen heeft te antwoorden. Anneke zal haar handen vol hebben gehad aan deze pastor. We zouden wat meer over het kerkelijk leven in Nieuw-Amsterdam hebben willen horen onder de bearbeiding van een "wilde" als deze herder.

Ook de schrijver had in hem een zware opgave in psychologisch opzicht: hij komt niet zó tot zijn recht dat we hem kunnen verstaan in dat conflict met Willem Kieft, die toch zeker niet alles over de dominee zal gefantaseerd hebben, hoewel deze directeur-generaal zelf naar het vaderland wordt teruggeroepen en met de dominee, op reis daarheen is omgekomen; dramatische scène.

"Ik beroep mij op de classis, hoor je Anneke.... ik beroep mij op de kerkeraad van Amsterdam.... ik ga naar Holland, naar mijn opdrachtgevers, ik ga naar de Hoogmogende Heren en ik zal ze vertellen wat voor lompe boer hier aan het hoofd staat van Nieuw-Amsterdam".

Zeven jaar na de tragische dood van haar man kreeg de weduwe achterstallig loon uitbetaald, niet in geld maar in land. Dan is Peter Stuyvesant directeur-generaal, "koppige Piet", wiens naam voortleeft als sigarettenmerk en bij de New Yorkers als die van een welhaast tot mythe geworden figuur.

ENGELS LEREN

't Kan verkeren," zei Breero; inderdaad: want zoals de Hollanders der 17e eeuw Brazilië hebben "verzuimd", hebben ze ook de kolonie Nieuw-Nederland met de hoofdstad Nieuw-Amsterdam links (letterlijk en figuurlijk) laten liggen: ze profiteerden er graag en veel van, maar: ze hebben de kolonisatie verzuimd zodat het eind van dit boek verhaalt van hoe in 1664 Engeland naar de gewoonte van het imperium, bij eigen bezit (Nieuw-Engeland) dat van Holland er bij inpikte zonder slag of stoot. Eerst in 1665 begon er een oorlog met Engeland, die eindigde met de vrede van Breda, waarbij bepaald werd: Nieuw-Nederland blijft Engels en Holland houdt het op Engeland veroverde Suriname. Een kleinzoon van Anneke Jans zegt op de laatste bladzij van de roman: "Vader, moeder, morgen komen de Engelsen. En de stad krijgt een andere naam ook. Nieuw-Amsterdam wordt Nieuw York. Ik ga ook Engels leren."

Ons nieuwe feuilleton:

ANNEKE JANS; EEN BIJZONDERE IMMIGRANTE

Over enkele weken hopen wij een begin te maken met 'n geheel nieuwe feuilleton, dit keer 'n roman over het leven der Nederlandse immigranten in de "nieuwe wereld" ongeveer 350 jaar geleden. De schrijver P. J. Risseeuw schreef het boek "Anneke Jans" speciaal ter gelegenheid van de 350ste Hudson herdenking en onze lezers zullen zeker belangstellend zijn naar de lotgevallen van de Nederlanders, die in de pionierstijd zich een bestaan veroverden in Noord Amerika.

Het verhaal van Anneke Jans vraagt de volle aandacht van de lezer en wij kunnen dan ook niet anders dan onze abonnees aanraden, nevenstaand artikel in zich op te nemen en het vervolgverhaal, zodra het verschijnt, van week tot week nauwkeurig te volgen.

GEMENGDE HUWELIJKEN

II.

Wij beloofden een blik te slaan op de Nederlandse situatie. Niet lang geleden verschenen een tweetal studiën over het godsdienstig- of kerkelijk-gemengde huwelijk in Nederland, beide in het Gereformeerd Sociologisch Instituut Nieuws, het één in het nummer van April 1959 en het ander in het nummer van Juli 1959.

Wij beginnen met het laatste artikel, geschreven door Drs. C. Boekestijn. Hij verstaat onder een gemengd huwelijk: "een huwelijk tussen twee personen van verschillende godsdienstige gezindte, of van twee personen, waarvan één niet behoort tot enig kerkgenootschap. Het is belangrijk hierbij op te merken dat in de statistieken de gevallen, waarin één van beide partijen "overgaat" tot de kerk van de andere partij **niet** beschouwd worden als gemengde huwelijken. Laten komen wij hierop nog nader terug.

Hoe is nu de situatie in Nederland? Het spijt me dat ik voor Nederland geen nationaal gemiddelde heb; zoals we zagen is in Canada 29% van alle huwelijken gemengd. Maar voor Nederland heb ik de cijfers van 4 "kerkelijke" groeperingen. In Nederland hebben de Rooms Katholieken 14% gemengde huwelijken, de Nederlands Hervormden 29%, de Gereformeerden (van verschillende "kleur") 25% en de buitenkerkelijken 44%.

Uit dit laatste cijfer valt dus af te leiden dat een aanzienlijk getal buitenkerkelijken door het huwelijk met de kerk in contact komt. Het merkwaardige verschijnsel doet zich hierbij voor, dat onder alle kerkelijke groeperingen, onder de Rooms Katholieken zowel als onder de Protestanten dus, een groter aantal vrouwen dan mannen een huwelijk aangaat met een persoon, behorende tot een andere godsdienstige gezindte of behorende tot geen kerkgenootschap. Dit feit houdt niet noodzakelijkerwijze een compliment in voor de mannelijke leden der kerk.

De conclusie, dat de vrouw minder trouw aan de kerk zou betonen met het oog op de kerkelijke homogeniteit van het huwelijk dan de man, is daarmee nog niet gewettigd, aldus Drs. Boekestijn.

Het typerende verschijnsel dient in rekening gebracht te worden dat de vrouw in Nederland onder de buitenkerkelijken in de **minderheid** is, terwijl zij in alle kerkelijke groeperingen in de meerderheid is. Het schijnt dat de man gemakkelijker de kerk vaarwel zegt dan de vrouw. Er is dus noodzakelijkerwijze een aantal buitenkerkelijke jonge mannen, die buiten hun eigen kring van buitenkerkelijken moeten treden om een huwelijkspartner te vinden. Terwijl in de Gereformeerde kring het aantal vrouwen op 1000 mannen 1046 bedroeg, blijkt dat bij de buitenkerkelijken slechts 886 te zijn.

Ook doet zich in Nederland het merkwaardige verschijnsel voor dat onder de niet-eerste huwelijken het percentage gemengde huwelijken aanzienlijk hoger ligt dan bij de eerste huwelijken. Het totale percentage gemengde huwelijken is voor de Rooms Katholieken 14%, maar verdeeld over eerste en niet-eerste huwelijken is het 12% en 34%. Zo zijn de cijfers voor de Nederlands Hervormden respectievelijk 29%, 27% en 57%. Voor de Gereformeerden 25%, 23% en 52% en voor de buitenkerkelijken 44%, 43% en 57%. De tendens in de richting van het gemengde huwelijk neemt dus toe bij niet-eerste huwelijken. Of moeten we zeggen dat deze tendens toeneemt met de jaren? Verliest de kerk aan betekenis met het klimmen der jaren? Waarschijnlijk is dit niet de enige reden. Ter verontschuldiging kan ongetwijfeld worden aangevoerd dat de keuze voor een tweede huwelijk meer beperkt is en dat "de mogelijkheden om op ongedwongen wijze met leden van de andere sexe in contact te komen waarschijnlijk veel geringer geworden" is.

Zoals wij in ons eerste artikel opmerkten, blijkt het dat de numerieke grootte van de kerkelijke gezindte geen beslissende rol speelt. Toch meent Drs. Boekestijn — terecht — dat de factor van de numerieke grootte van de kerkelijke groepering in ogenschouw dient genomen te worden. Hij merkt op dat het voor een Rooms Katholiek veel gemakkelijker is een levenspartner in eigen kring te vinden, dan voor een Gereformeerde. Als kenmerkend voorbeeld wijst hij op Limburg. Daarom brengt hij een nieuwe factor in rekening, om deze kans, of dit gebrek aan kans, ook tot uitdrukking te brengen. De cijfers dienen op bepaalde wijze gecorrigeerd te worden. Daartoe trekt hij het percentage dat de kerk op de totale bevolking uitmaakt af van de 100% der totale bevolking en vermenigvuldigt vervolgens het percentage van de gemengde huwelijken met de kansfactor om het absolute "onverschilligheidscijfer" te verkrijgen. Daardoor veranderen de percentagecijfers en natuurlijk wordt het verschil groter naarmate de kerk een groter percentage op de totale bevolking uitmaakt. Geven wij nu de "oude" en de nieuwe cijfers. De Rooms Katholieken hebben 14% gemengde huwelijken, maar het onverschilligheidscijfer bedraagt 22% en ligt dus 8% hoger; bij de Nederlands Hervormden zijn de cijfers als volgt: gemengde huwelijken 29%, onverschilligheidscijfer 42%, dus 13% hoger; voor de Gereformeerden: gemengde huwelijken 25%, onverschilligheidscijfer 27%, dus slechts 2% hoger, aangezien zij een veel kleinere groep op de totale bevolking vertegenwoordigen (9.7%); en voor de buitenkerkelijken: gemengde huwelijken 44%, onverschilligheidscijfer 53%, dus 9% hoger.

Laten wij nu wat Drs. Boekestijn berekende voor Nederland eens toepassen op onze Canadese cijfers. Dan verkrijgen wij het volgende beeld.

Kerkelijke Gezindte	Percentage Gem. Huw.	Onverschilligheids-cijfer	Verschil	Percentage van de Bevolking
Anglican Church	50	59	9	15
United Church	39	58.5	20	20
Rooms Katholieken	11	19	8	43
Joden	7	7	—	1.5

Men ziet dus duidelijk dat naarmate de kerkelijke gezindte kleiner is, de onverschilligheidsfactor een geringere rol speelt. Ook volgt uit het bovenstaand staatje dat de gecorrigeerde onverschilligheid ten aanzien van het gemengde huwelijk voor de Anglicans en de United Church bijna gelijk is.

Een andere conclusie is dat de tendens voor het gemengde huwelijk bij Anglicans en de United Church driemaal zo sterk is als bij de Rooms Katholieken en ruim achtmaal zo sterk als bij de Joden.

Wij laten het hierbij voor ditmaal, om in een volgend artikel weer naar Nederland terug te keren.

R. K.

PER LUGPOS

Nuwe Goeverneur-Generaal

'n Paar maande nadat Kanada 'n nuwe Goewerneur-Generaal gekry het, was dit ook in Suid-Afrika die geval. Die nuwe staatshoof is adv. Charles Roberts Swart. Wat voorkoms betreft kan hy die beste beskrywe word volgens die laatste deel van I Samuel 9 : 2, "van sy skouers af boontoe was hy hoër as die hele volk." Mnr. Swart is die tweede Afrikaanssprekende Goewerneur-Generaal. Hy was 'n baie prominente kabinetslid en reeds vir etlike jare Adjunktpremier. Na die afsterwe van premier Strijdom het hy as waarnemende Eerste Minister opgetree: Mnr. Swart het 'n baie belangriker aandeel in die Suid-Afrikaanse politiek as sy voorganger, wyle dr. Jansen, gehad. Dr. Jansen het veral as Speaker sy merk gemaak. Dit word vry algemeen aanvaar dat mnr. Swart die laaste staatshoof van die Unie van Suid-Afrika sal wees wat die rang Goewerneur-Generaal sal dra. Die regering is vasbeslote om so spoedig moontlik 'n republiek tot stand te bring. In die nuwe jaar sal daar waarskynlik meer helderheid oor hierdie saak kom. Die Eerste Vryheidsoorlog het in 1880 plaasgevind. Sal 1960 die einde bring van die Afrikaner se tagtigjarige stryd?

Nuwe Range in die Weermag

Die regering het daartoe oorgegaan om die range in de leër, vloot en lugmag 'n tipies Suid-Afrikaanse karakter te gee. Reeds vantevore is die rang Hoof van die Generale Staf vervang deur Kommandant-Generaal — 'n benaming waaraan vir elke Afrikaner veel sentiment verkleef is. Ons dink aan groot figure in ons geskiedenis wat ook hierdie rang gedra het: Andries Pretorius, Paul Kruger, Piet Joubert, Louis Botha en die onvergeetlike Christiaan Beyers. Die rang: Luitenant-Kolonel is ook vroeër reeds vervang deur: Kommandant. Nou is Kaptein vervang deur Veldkornet en Generaal-Majoor deur Veggeneraal. In ons geskiedenis is die bekendste Veggeneraals seker die onverskrokke Christiaan de Wet (u ouer lesers sal die naam nog goed onthou), Veggeneraals Koos de la Rey en Jan Kemp. Vir ons geslag is die bekendste Veggeneraal uit die Tweede Vryheidsoorlog seker Jan Christiaan Smuts, die Veldmaarskalk van die tweede wêreldoorlog. Suid-Afrika beweeg egter nie vandaag op sy weg niet, maar op diè van sy groot politieke teëstander: Veggeneraal J. B. M. Hertzog. Geen wonder dat die geskiedenis van Suid-Afrika in die eerste helft van die twintigste eeu as die Tydperk van die Generaals bekend staan nie.

Christelike Onderwys

Die huidige Eerste Minister van Suid-Afrika, die Nederlandse immigrant, dr. H. F. Verwoerd, het as leider van die Senaat gehelp om die wetsontwerp wat die Potchefstroomse Universiteit vir Christelike Hoër Onderwys as vrye Christelike universiteit (staatsondersteund) tot stand gebring het, deur die parlement te loods. Die huidige Goewerneur-Generaal, mnr. C. R. Swart het destyds as waarnemende minister van Onderwys, Kuns en Wetenskap die proklamasie wat aan die wet uitvoering gegee het, onderteken. Nou weet ons dat ons nie op prinse moet vertrou nie, maar daar is tog sterk aanduidings dat die onderwys in Suid-Afrika op groot ontwikkelings wag. Bowendien is dit die wens van ons regering dat dit beslis Christelike onderwys moet wees, en dat die ouers die seggenskap sal hê. Die Afrikaanse Calvinistiese Beweging gaan voort om ouerverenigings te stig, nieteenstaande daar teenstand van die kant van die Hervormde Kerk ondervind word. Ook op onderwysgebied gaan 1960 'n belangrike jaar wees. Dink aan ons in u gebede.

Suid-Afrikaanse Calvinistiese Nuusdiens.

De Filmheld

Verleden week moest ik op een avond even bij Genderink zijn. We zijn namelijk ambtgenoten en samen leggen we dit seizoen ruim dertig huisbezoeken af, hier aan de Noord-Oost kant van de stad. Ik ging er heen, om iets te regelen in verband met die huisbezoeken, want de een kon weer niet, omdat zijn beste vriend jarig was, en de ander was verhinderd, omdat zijn vrouw in verwachting was, en elk ogenblik kon het zover zijn. Dus moesten we andere gezinnen uitzoeken, gezinnen zonder jarige vrienden en zonder blijde gebeurtenissen op komst. Dergelijke gezinnen zijn zeldzaam in onze wijk. Omdat Genderink alles van alle gezinnen weet dank zij zijn bijzonder wakkere echtgenote, wier ogen altijd speuren, begaf ik me naar zijn woning. Om eerlijk te zijn, had ik nog een andere reden: bij Genderink hebben ze T.V., en ik wilde graag om half acht het plaatselijk nieuws op de film aanschouwen. Waarom? Omdat ik mezelf in levende lijve verwachtte te zien. 's Middags had ik een geweldige brand bijgewoond; ik had de brandweer zelfs geholpen met het verleggen van een waterslang; ik was vlak bij de vuurhaard geweest. Terwijl ik me heldhaftig weerde — overigens zonder succes, want het hele huis brandde af — ontwaarde ik een televisie-camera, die in mijn richting keek . . .

Op de juiste tijd belde ik bij Genderink aan. Ik werd hartelijk binnengenodigd en Genderink vroeg, of we even konden wachten met het gesprek, omdat hij graag even het nieuws wilde zien op T.V. Dit stond ik welwillend toe.

Er klonk een vrolijke mars uit het toestel, en een opgewekte stem kondigde aan, dat het nieuws nu kwam. De brand bleek het voornaamste nieuws te wezen. De verslaggever dempte zijn stem, treurnis in de harten der T.V. kijkers verwekkend, hoewel er bij de brand geen slachtoffers gevallen waren, en het oude huis zwaar verzekerd was geweest. De muziek veranderde van toon en tempo en klonk bepaald griezelig. Moeder Genderink begon al verdacht haar neus te snuiten. Daar verschenen de beelden van de brand, de grote ramp, het felle drama van de dag.... een van de mede-spelers: Arie Dof!

Nieuwsgierig keek ik toe — niet naar de vlammen, want die had ik vanmiddag al gezien. Ik zocht mezelf. Een rare gewaarwording is dat. Ik doe dat wel eens vaker, maar nooit op deze manier.

-Dadelijk zie je mij ook op die film, kon ik niet nalaten op te merken.

-Is het toch heus? sprak Genderink's vrouw: -Opletten, man, daar komt Arie . . .

En ja, hoor, daar kwam Arie! En hoe!

-Daar hepjum! brulde Genderink enthousiast, met zijn vingernagel tegen het glas van het T.V. set tikkend. -Wel heb je ooit, mengde zijn vrouw zich in het gesprek. Toen begonnen ze om het hardst te lachen. Hij moest zijn pijp er voor neerleggen en er voor opstaan. Hij wrong zich in rare bochten, alsof hij het vreselijk benauwd had. En dat had hij ook. Genderink is de meest goedlachse ouderling van onze kerk, maar zoals ik hem nu zag lachen, had ik het nog nooit beleefd. Zijn vrouw klopte hem aanhoudend op de rug, hetgeen de lachsalvo's nog scheen te doen zwellen.

Zelf had ik helemaal geen schik, want het was geen dappere brandweerheld, die in de persoon van Arie Dof een hoofdrol speelde in het vuurdrama, maar ik zag mezelf op het screen als een onnozel mannetje, de verpersoonlijking van Jan Publiek. De film liet zien, hoe ik met mijn hoed schuin op mijn hoofd en met mijn mond wijd open vanwege de aandacht en het ontzag naar de brand stond te kijken. Het was werkelijk zo'n onnozel gezicht, dat zelfs een rund er zich voor zou schamen. Het beeld hield nogal lang aan ook . . .

Na het plaatselijk nieuws draaide Genderink met een diepe zucht het akelige T.V.-ding af. Hij verklaarde — waarschijnlijk naar waarheid — dat hij nog nooit zo gelachen had. Hij had moeite, zijn aandacht te bepalen bij de regeling der huisbezoeken, waarvoor ik eigenlijk gekomen was. Telkens schoot hij weer in de lach. Hij noemde me "de held van 't witte doek" en zei, dat ik me maar niet zo druk meer moest maken over die huisbezoeken, omdat ik binnenkort toch geschorst zou worden: een ouderling als filmster, dat ging toch alle perken te buiten!

Eindelijk, na een kop sterke koffie, werd mijn ambtsbroeder weer enigszins normaal en konden we tot zaken komen. Ik heb nog een gezellig uurtje bij de Genderink's doorgebracht en ook nog een andere T.V. uitzending gezien. Daar moet ik het ook nog een keer over hebben. Misschien de volgende week.

Tegen tien uur kwam ik thuis, tegelijk met mijn 18 jarige zoon Gerrit (of Gerald), die bij zijn vriend was geweest. Hij is anders een van de luidruchtigsten van ons stel ,maar dit keer was hij verdacht stil. Op aandrang van Katrien biechtte hij op, wat hem dwars zat: hij had bijna ruzie gehad met zijn vriend en de hele avond was verp . . . geweest.

-Waarom?

Och, ze hadden wat naar T.V. gekeken, en toen was het plaatselijk nieuws er voor gekomen en een reportage van die grote brand, en toen was er plotseling op het T.V. screen een heel onnozel mannetje zichtbaar geweest, net eentje uit een lachfilm, en toen had zijn vriend gezegd, dat die man Mr. Dof wel leek, en toen had Gerald zich beledigd gevoeld, en toen hadden ze woorden gekregen, en toen . . .

Ik was wel een beetje geroerd, en gaf daarom Gerald een harde, vriendschappelijke klap op de schouder, zo'n echte pijnlijke, opmonterende harde, die alleen heel goede vrienden elkaar kunnen geven.

Drie kwartier later had zoonlief een partij schaak van me gewonnen en was hij weer in een stralend humeur.

Ik heb Katrien maar niets verteld, omdat ik op tijd wilde gaan slapen en haar de benauwdheid van langdurige lachkrampen wilde besparen.

Als er ooit een internationaal lachconcours gehouden wordt, gaat het wereldkampioenschap lachen of naar Katrien of naar broeder Genderink.

Toch wel fijn, als je zo lachen kunt . . .!

Arie.

EEN NIEUW STANDBEELD VOOR PAUL KRUGER

In de Unie van Zuid-Afrika wordt gewerkt aan een nieuw standbeeld voor Paul Kruger. Er zijn reeds een paar standbeelden voor deze godvruchtige president opgericht, één in Pretoria, dat de bejaarde volksheld voorstelt en één in Rustenburg, dat de gebogen president in zijn ballingschap laat zien. Maar het nieuwe standbeeld, dat ontworpen is door de beeldhouwster Mejuffrouw Laurika Postma, zal deze grote leider laten zien in de kracht van zijn leven. Het zal worden opgericht in Krugersdorp, vlak bij de plek waar de president meermalen zijn volk heeft toegesproken. Het beeld vertoont de krachtige figuur van Paul Kruger, met de bijbel in zijn linkerhand en de bekende hoge hoed in zijn rechterhand. Men wil hiermede laten zien dat de bijbel steeds de inspiratie was in het leven van deze grote man, terwijl de hoed in de rechterhand uitdrukking geeft aan zijn oprechte nederigheid, ondanks zijn hoge ambt en grote bekwaamheden.

Tweemaal per week gaan duizenden immigranten in Canada naar les. Alleen in Ontario zijn het er al meer dan twintig duizend, die op ongeveer 900 verschillende plaatsen de taal- en burgerschapscursussen volgen, die hen worden aangeboden in scholen en clubgebouwen. Hun doel is in de eerste plaats het beheersen van het Engels, maar verder leren ze er ook wat van de geschiedenis, de geografie, de cultuur en de gewoonten in hun nieuwe land. Voor de meesten is het uiteindelijke doel: het Canadees burgerschap.

Op de foto zien we een klas van gevorderde leerlingen in Earl Heig Collegiate te Toronto. De leerlingen zijn afkomstig uit Nederland, Polen, Duitsland, Frankrijk, Spanje en Griekenland. Van links naar rechts (staande): Fred Schellenderger; Hugo Tilon; teacher T. K. Mah; Alice de Reus; Shirley Ludwig; (zittende): Clermone Drouin; Seine Datenia; Louise Goulet; Stella Vanderbrand.

Inlichtingen omtrent deze cursussen zijn verkrijgbaar bij de plaatselijke School Board of voor Ontario bij het Department of Education's Community Programmes Branch, 206 Huron, Toronto.

WEET U, WAAR U AAN TOE BENT ?

Sinds de inwerkingtreding van de Ontario Hospital Insurance, nu een jaar geleden worden er elke maand ongeveer 80.000 ziekenhuisrekeningen uitbetaald door de Ontario Hospital Services Commission. Dat gaat bijna vanzelf en zonder veel omhaal voor degene, die als verzekerde recht heeft op zorgenvrije verpleging.

Toch komt het nog herhaaldelijk voor, dat de Commission voor raadsels komt te staan. Er zijn nog altijd personen, die vergeten hun insurancenummer bij de hand te hebben bij de intrede van een ziekenhuis. Bovendien bestaat er nog altijd onzekerheid bij velen, waar men aan toe is, welke rechten men als verzekerde bezit.

Om hierin opheldering te brengen heeft de Ontario Hospital Services Commission een handige vouwkaart uitgegeven, welke "Your Ontario Hospital Insurance Guide" wordt genoemd. Wie die kaart bij de hand houdt, heeft de voornaamste rechten en plichten van de verzekerde altijd direct tot zijn beschikking. Deze Guide is verkrijgbaar bij Uw werkgever, in ziekenhuizen, banken en kantoren van de Commission. Zorg dat U weet, waar U aan toe bent.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Listowel en Lucknow, Ont. S. Terpstra.

Beroepen te Kingston, Ont. H. Wittenbosch te Renfrew, Ont.

Te St. Catharines, Ont. Dr. P. G. Schrotenboer te Ottawa, Ont.

Te Lynden, Wash, H. A. Venema te Weston, Ont.

Young People's Activities

LEADERS' CONFERENCE OF SIMCOE LEAGUE

Despite the bad weather, more than sixty young people gathered in Brampton on Saturday, December 12, to attend the Simcoe League's Leaders' Conference.

League president W. Luinstra presided over this meeting, which started at 3 p.m.

The president opened the meeting, read Acts 7, and then introduced the speaker, Rev. F. Guillaume of Toronto. His speech was entiteld: "How to Defend the Faith." Rev. Guillaume told us that to defend our faith we must have a thorough knowledge of our doctrine; accordingly, the speaker outlined the Christian Reformed doctrine. He said first of all that the important question asked by a true Calvinist is not: "How can I be saved", but: "How can I bring honour to God"; second, that as Calvinists we believe that the Bible is infallible; and in the third place, that we accept the absolute Kingship of Christ, not only in the life to come, but also in this life. The speaker also summarized the Canons of Dort. The principles expressed in that creed are: Total depravity; Unconditional election; Limited atonement; Irresistible grace; Perseverance of saints. As you can see, the initial letters of these phrases form the word: "Tulip". A good discussion, led by vice-president E. DeHaan, followed the speech. For an hour and a half questions were raised by the young people, and answered by the speaker. Finally, Rev. Guillaume closed the afternoon meeting with prayer.

After we had enjoyed supper, prepared and served by some girls of the Brampton Y.P.S., the evening programme was started. W. Luinstra moderated in the panel discussion, which was entiteld: "Social Activities of the Young People". The topic was divided into two parts: 1. The after-recess program; 2. Social activities outside the regular meetings. After the four members of the panel had given their opinion on a question, the young people present would be asked to express theirs. E. DeHaan finally closed the meeting with thanksgiving and prayer. A snack was set before us yet, so that we were refreshed physically as well as spirituallv when we finally left to return to our homes.

Leo Jonker (Reporter).

Around the World

LUTHERSE IMMIGRANTEN IN CANADA

L.W.F. bericht dat van de 200.000 Lutheranen, die gedurende de laatste jaren naar Canada zijn geëmigreerd, slechts ongeveer 10% lid is geworden van een Lutherse kerk in hun nieuwe vaderland.

De Canadese Lutheranen zijn er zich van bewust dat deze mensen geestelijke verzorging nodig hebben, maar men weet niet door wie dit gebeuren moet en hoe dit het best geschieden kan. Aan Earl J. Treusch, de secretaris van de Canadian Lutheran Council is verzocht dit probleem nader te onderzoeken en te trachten een oplossing voor te stellen.

NIGERIA

Eén van de zendelingen van de Christian Reformed Church, in Nigeria, die thans met verlof in Amerika is, deelt over de zending in dat land enkele zeer interessante cijfers mee.

In 1920 vertrok Johanna Veenstra naar dat land zonder de officiële steun van haar kerk. Thans werken er 73 zendelingen en evangelisten voor de Christian Reformed Church. (Op Amerikaanse wijze zijn ook vrouwen meegeteld). De zendelingen in dit gebied hebben 80 kinderen. Er zijn 18 Nigeriaanse predikanten werkzaam. Op 500 plaatsen op dat zendingsterrein worden 's Zondags godsdienstoefeningen gehouden. Natuurlijk zijn de aantallen, die samenkomen in sommige gevallen maar klein, maar de totale opkomst voor de Zondagmorgendiensten wordt toch geschat op gemiddeld 25.000.

ZUID-AFRIKA
Interessante cijfers

Volgens de laatste cijfers heeft de Nederduitse Gereformeerde Kerk in Zuid-Afrika 296 opgeleide en aangestelde blanke zendelingen, die voor haar werken op de zendingsvelden in de Unie van Zuid-Afrika en 49 niet-blanken.

Het is altijd moeilijk geweest voldoende candidaten voor het predikambt aan te trekken uit de verschillende gemeenschappen van kleurlingen. Er zijn op dit ogenblik 521 niet-blanke evangelisten, die niet officieel zijn aangesteld en men verwacht dat door de stijging van het beschavingspeil en de betere mogelijkheden van opleiding dit aantal in de naaste toekomst zal groeien.

Er gaan vier inrichtingen voor de opvoeding van blinde en dove kinderen van de kerk uit en binnen de eerstvolgende twaalf maanden zullen er 17 hospitalen en 15 centra voor de behandeling van t.b.c.-patienten zijn, waarvoor de kerk verantwoordelijk is. In deze cijfers zijn niet begrepen die betreffende het werk van deze kerk buiten de Unie van Zuid-Afrika.

CHINA

De commissie voor de staatsveiligheid te Peking heeft de operatie "Jacht op slechte gedachten" afgekondigd. Slechte politieke gedachten wel te verstaan. In het bijzonder op te sporen bij de jeugd.

Er zijn ook richtlijnen voor de onderwijzers om te constateren welke gedachten slecht zijn.

Bijvoorbeeld: Men geleide de kinderen naar een boom en vrage hen elk afzonderlijk: "Wat is een boom?"

Het kind dat dan antwoord: "Een boom is mooi" heeft esthetisch-kosmopolitisch-formalistische aberraties en moet in de gaten gehouden worden.

Een kind dat antwoordt: "Een boom geeft schaduw" uit daarmee een typisch decadent-individualistische zwakheid.

Al beter is het: "Er bestaat geen boom, alleen een bos".

Zeer bevredigend: "De plaats waaraan alle uitbuiters moeten hangen".

Goed: "Een boom is een eindelijk tot volkseigendom gemaakt, op vele plaatsen nog in het wild groeiend natuurprodukt".

En het beste antwoord: "Honderd karabijnkolven voor de vrede".

HONGAARSE KERKELIJKE LEIDERS LEGDEN EED OP DE GRONDWET AF

De sedert 1957 gekozen leidende ambtsdragers in de protestantse kerken van Hongarije hebben op 27 april de eed op de grondwet afgelegd. Hungarian Church Press noemde de volgende leidinggevende personen: Dr. Tamas Esze, de bisschoppen Lajos Daranyi, Tibor Bartha en Istvan Szamosközi, Dr. Istvan Dienes, de lutherse bisschop Zoltan Kaldy en Dr. Zoltan Fokete.

DE ISLAM EN DE VERENIGDE STATEN

Twee Amerikaanse Mohammedanen, de één een politie-man en de ander een restaurateur, keerden van een bezoek aan Egypte terug met een gift van $ 50.000 van president Nasser voor een nieuw Islamietisch centrum in Detroit. De Amerikaanse bezoekers hadden president Nasser medegedeeld dat er Mohammedanen wonen in 39 staten van Amerika en in 5 provincies van Canada en ze vertelden Nasser dat ze graag "goede Mohammedanen" wilden maken van alle aanhangers van de Islam in de Verenigde Staten en Canada.

De twee Amerikanen zijn James Kalil, president van de Federatie van Amerikaanse Mohammedanen en Casim Olwan, de vorige president van dezelfde organisatie. Zij hebben ook medegedeeld dat de Verenigde Arabische Republiek beloofd had vier Arabische godsdienstonderwijzers te zullen zenden om de Amerikaanse Mohammedanen direct te helpen en dat dit getal later zal worden verdubbeld.

BOLIVIA

Gedurende de laatste twee jaren zijn vijf Rooms-Katholieke priesters tot de Evangelische Kerk overgekomen. Eén van hen was naar een plattelandsgemeente gezonden om daar de actie van de Protestanten zoveel mogelijk tegen te werken. Om zich voor zijn opdracht voor te bereiden begon deze priester een systematische studie van de bijbel, die tot deze overgang leidde.

ECUADOR

Volgens de laatste berichten blijkt het martelaarschap van de vijf vermoorde zendelingen niet tevergeefs te zijn geweest. Tien Auca's hebben enige tijd geleden de zendingspost in Arajuno opgezocht. Een geroofd meisje van de Ketschua-stam werd teruggebracht. Enige Auca-vrouwen, die enkele maanden op de zendingspost hadden gewoond en belangrijke informaties hadden gegeven over de taal, hadden bij haar terugkeer verteld hoe vriendelijk "die vreemdelingen" voor haar waren geweest. Twee vrouwelijke zendelingen hebben inmiddels sinds November 1958 weer in een gedeelte van het Aucagebied gewoond.

DE CANARISCHE EILANDEN

Pogingen om op de Canarische Eilanden bijbel-gedeelten te verspreiden zijn gestoten op sterke tegenstand van de zijde van de R.K. kerk. Toch hebben een aantal eilandbewoners in de Heilige Schrift gelezen en zijn diep onder de indruk gekomen van de waarheden van het evangelie.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements	$ 2.50
Marriage and anniversaries	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00. Every word more 5¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Our Covenant Lord entrusted to our care

MARY ANN

a sister for John, Everett and Anne Marie.

Mr. and Mrs. W. E. Nagel.
537 Broadview Ave.
Toronto, January 1st, 1960.

Engaged:

WOLTER SMIT
and
NELLY BEVAART

January 2, 1960.

Silver wedding
1935—1960
Anniversary

We are happy to let you know that our father and mother

Mr. & Mrs. JAN BROER

will celebrate their 25th wedding anniversary on January 24th with a special celebration on Tuesday, January 26th.

We hope and pray that the Lord will bless and spare them for each other, and for us, for many years to come.

Thir loving children:
Dick.
Edith.
Bill.

London, Ont.

De bibliotheek van de Chr. Ref. Church te Ingersoll (Ont.) biedt te koop of in ruil aan

Plm. 150 ROMANS

(Hollands). Inlichtingen bij: Mr. G. Schipper, R.R. 1, Salford (Ont.). Phone no. 843 M 4, Ingersoll.

Wanted: March 1,

SINGLE BOY OR MAN ON DAIRY FARM

year round, live in. Phone Regent 3-5102. Joe Denotter, R.R. 1, Kingsville, Ontario.

For Sale:

112 ACRE DAIRY FARM

located on Haldimand County Rd. 5, 3 miles west of York Christian Reformed Church, future paved road. Christian shcool bus goes by the door. Modern stucco duplex home with modern kitchen and 3 pice bath, forced air oil furnace. 1 dairy barn, ties 20 cows, room for 30 head more, large shed partly cement floor. New cement silo 12' x 40', good pig pen, chicken house and double garage. Reasonable down payment, terms on balance.

Owner E. L. Martindale, R.R. # 3, Caledonia, Ont.

FARMS FOR SALE

125 Acre dairy farm. Vee en machinerieën. Melkcontract. 2 Mijl van Smithville. Vraagprijs $29,000. Down $15,000.

100 Acre dairy farm, land geschikt voor alle gewassen. 14 Mijl van Hamilton, in de buurt van Ancaster. Vee en machinerieën. Melkcontract. Vraagprijs $ 45,000. Met $15,000 down.

110 Acre farm met nieuwe barn. Goed huis, best land aan harde weg dicht bij Dunnville. Vraagprijs $ 18000. Down $ 4,500. Deze farm moet verkocht worden.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE

1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

We hebben nog 4 goede farms met melkcontracten.

SCHRIFT. LESSEN ENGELS

Beginners, Gevorderden, Kerktaal, Vooropleiding Highschool. Ook uitspraak. Nederlands voor kinderen $ 3. Vraagt vrijbl. inl.: Dr. K. Kramer, P-81 Jackson Blvd., Greeley, Colo., U.S.A.

APARTMENT TE HUUR - TORONTO

Jane en Annette district, gemoderniseerde 3de verdieping, bestaande uit zit-slaapkamer, privé bad en complete keuken. Telefoon en gelegenheid voor wassen. Meubilair extra. Dicht bij bus en winkels. $ 65.—. Phone RO 2-9955.

FOR HOUSES, Investment Properties, Building Lots and Farms in or near

TORONTO

see or write

HARRY SNOOK

with
Harvey Keith, Realtor
181 Eglinton Ave. East
HU 7-3333 or HI 7-1417

D. VAN LEEUWEN & CO.

CERTIFIED PUBLIC ACCOUNTANTS

Telephones:
Toronto - EM 6-4147
St. Catharines - MU 2-9285

112 BOND STREET, TORONTO 2

H. VAN PELT
RELIGIOUS BOOKSTORE
ST. THOMAS

Store 717 Talbot Street
Residence 25 Hiawatha Street
Voor het Hollandse boek zijn wij het
VOORDELIGSTE ADRES
Vraagt onze lijsten!
Wij hebben een zeer grote voorraad Engelse en Hollandse Kinderboeken voor Zondagsscholen!

WILT U VOOR U ZELF GAAN FARMEN?

Ja, dat wilt U misschien wel, want dat was immers voor velen van U het ideaal toen U in Canada kwam. Maar U ziet daar in Uw omgeving geen kans toe, U bent teleurgesteld en het wachten moe?

Wel, hier is goed nieuws voor U allen. In

NEW BRUNSWICK

Canada's picture provincie, is er nog ruimschoots kans. Deze provincie die wat het klimaat betreft bijna overeenkomt met Holland, is uitermate geschikt voor dairy farming. De prijzen voor producten en afzetmogelijkheden zijn goed en de prijzen voor farms heel redelijk. Als U ¼ van de koopsom hebt, krijgt U de rest van het Gouvernement tegen 3% over 15 jaar. Als U dit voorjaar wilt komen kijken worden Uw reiskosten vergoed. Hier is al een groep van de Christian Ref. Church en elke Zondag wordt dienst gehouden.
Ziet uit naar de volgende Calvinist-Contact voor meer bijzonderheden en prijzen van farms. Voor meer inlichtingen schrijf aan:

GEORGE VERSLOOT of TOM BROUWER,
R.R. 3, KESWICK, N.B.

DOE HET NU!

... terwijl vakmensen en materialen beschikbaar zijn. Behalve werkzaamheden ter vernieuwing van interieurs van huizen, fabrieken en zakenpanden zijn er nog vele andere dingen die beter gedurende de winter gedaan kunnen worden — onderhoud van gereedschap en machines, electrische apparaten, buitenboord motoren, en auto's alsmede het reinigen van gordijnen en kleden, vernieuwing van bekleding enz.

WAAROM WACHTEN TOT HET VOORJAAR?

Bel voor advies en hulp
Uw plaatselijk National Employment Office.

UITGEGEVEN OP LAST VAN DE MINISTER OF LABOUR, CANADA

"Guide" Travel Bureau

G. Den Hartog

39 King Street - Aylmer, Ont. - Phone 1152

"VOOR ALLE ZEE-, LAND- EN LUCHTREIZEN"
Wij bezoeken U gaarne en verzorgen visa en paspoort vrijblijvend.
Huisadres:
R.R. 2, AYLMER - PHONE 437-R-58

Voor dat U een huis koopt of laat bouwen, Stelt U dan eerst in verbinding met

NIAGARA BUILDERS
LTD.

N.H.A. & CUSTOM BUILT HOMES
GENERAL CONTRACTING

Degelijke constructie, prima afwerking door eerste klas vaklui met het beste materiaal beschikbaar. Lage downpayments. Vele verschillende modellen in aanbouw en te bezichtigen.
Inlichtingen bij: E. Langendoen
7 Lakeview St. Catharines, Ont. WE 4-1801

VOOR HANDELSLUI

3 EERSTE RANGS HANDELSZAKEN (no groceries), RESTAURANT, 6 APARTMENTS EN EEN 6-KAMER HUIS, ALLES IS VERHUURD MET EEN TOTAAL INKOMEN VAN

ongeveer $ 9,960.— per jaar.

ONKOSTEN AAN TAXES, VERZEKERING, VERWARMING ENZ.

ongeveer $ 2,200.— per jaar.
Gevraagde prijs: $ 80,000.—
Downpayment: $ 10,000.—

DE REST TEGEN 6%, met gemakkelijke betalingsvoorwaarden. Deze eigendom is gelegen in een der meest uitbreidende gemeenten van de Niagara Peninsula en wordt verkocht wegens ouderdom van eigenaar. Voor verdere inlichtingen

Contact: Medard Verdegem
3 Benson Drive, St. Catharines, Ont. - Phone WE 4-1948
S. D. Costen & Co. Ltd.
24 King Street, St. Catharines - Ph. MU 5-5447

DAIRYFARM met MELKCONTRACT

Deze farm is gelegen dicht bij Christian Reformed Church en Chr. School te Wellandport. Er is een goed 8 kamer huis met een kelder onder het gehele huis. Grote koestal met 18 stanchions. Nieuwe machineschuur, kippenhokken en varkensschuren. Zo goed als nieuwe silo. 18 Melkkoeien, 4 heifers, 1 stier en enkele kippen. Alle benodigde machinerieën, waaronder 2 tractors enz. enz. Bulkcooler (16 bussen). Melkcheque gemiddeld $ 450.— per maand.
Prijs $ 35.000 met $ 10.000 down. $ 25.000 hypotheek beschikbaar tegen 6%, betaalbaar met $ 150.— per maand, rente en aflossing inbegrepen. Grote voorraad hooi en graan.

KRAAIJ AND SCHRIEL, REALTORS

29½ King Street. St. Catharines, Ont.
Tel.: WEbster 4-1813 of WEbster 4-1563

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact
Naam ....
Post-adres ....
....
Aangebracht door: ....
Naam ....
Post-adres ....
....
Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....
Post-adres ....
....
....

OUD ADRES:

....
....
....